

Večerní posel

1 Velice vám děkuji. Pán vám požehnej. Můžete se posadit.

2 Můj syn dnes vstal a řekl: „Tati, škoda, že jsme tu modlitebnu neviděli, než jsme začali stavět tu naši, je to takové hezké místo.“ A dále řekl: „Ještě jsem se prozatím nesetkal s tím kazatelem, ale jestli je to tak milý člověk jako jeho žena, určitě je to příjemná osoba.“ Takže máme radost, že jsme tady.

3 A těším se na dnešní večerní shromáždění, že Bůh na nás vylije své požehnání a pomůže nám.

4 Nyní jsme... Právě jsem přišel dovnitř a vyslechl bratra Williamse, myslím, že mluvil něco o tom, jak byl v Ramadě. A myslím, že to už bylo oznámeno. Obvykle to oznámí, než se tady postavím. A určitě se těšíme na skvělý čas strávený na konferenci. A můj úkol tady je tak nějak obcházet a setkávat se s bratry a mít společenství s lidmi a modlit se za to, aby nám Bůh dal ten správný druh oživení, a potom můžeme jít rovnou do Ramady, na ta velická shromáždění. Takže se do té doby snažíme, pokud to jde, navštívit všechny církve. A máme vynikající čas. Určitě jsou to báječné chvíle ve společenství mezi našimi bratry.

5 A obvykle jsem... Každý ví, že nejsem kdovíjakým kazatelem, ale jsem jen takové rezervní kolo. Ale moje služba je modlit se za nemocné. A poslední večery jsme tu měli takovou tlačenicí, že tu na to sotva najdeme místo. Ale budeme se snažit, pokud... abychom získali nějaké prostory, kde bude možné rozdávat modlitební lístky a kam můžeme přivést lidi a modlit se za ně. Ale jelikož máme každý večer shromáždění, tak, jestliže se tam jednoho večera nedostanete, můžete mít shromáždění někde jinde. Dostaneme je na jiné místo, na další večerní shromáždění, a pak zase na jiné místo, takže tímto způsobem budeme moci krátce promluvit, jak nejlépe budeme moci, ke cti a slávě Ježíše Krista, kterého všichni milujeme a jemuž věříme v těchto společných obecenstvích.

6 Asi jste slyšeli o té nehodě, která se právě před chvílkou stala tam na rohu. Nevím, jestli je tam ten člověk mrtvý, nebo kdo to vůbec byl, srazilo ho auto. Před chvílkou jsme se tam u toho zastavili a pomodlili se. Asi dva bloky odtud byl někdo sražen a byl odhozen bokem přímo na druhou stranu ulice. Byla tam přikrytá dost velká osoba. A byla tam policie, ale myslím, že sanitka tam ještě nebyla. Oni musí... Jestli nebyl mrtev... myslím, že to do něj narazilo z této strany a odhodilo až

do dveří, na druhou stranu, to musela být hrozná rána. Víte, je to...

1. Tessalonicenským 5:6; 2. Petrova 3:14; Zjevení 3:30

7 Musíme sloužit Bohu každou minutu. Nevíme, kdy — nevíme, kdy se taková věc může přihodit. Možná si myslíme, že to nebudeme my, ale víte, že se to může stát, víte to dobře. A tak tuším, že Ježíš řekl: „Budte hotoví, protože nevíte, ve kterou minutu nebo hodinu můžete být odvoláni.“ A potom půjdeme do místa, kde nejsou žádné nehody ani žádné problémy. Jsme moc rádi, že takové místo je zaslíbené.

8 Víte, už jen to, když dnes večer pomyslíme, že můžeme po takovém místě toužit, nám ukazuje, že takovéto místo opravdu existuje. Rozumíte? A víme, že všechny negativy, všechny stíny, musí zde být něco, co ten stín vytvoří. Stín, to je odraz. Takže, pokud existuje život, jako je tento, to dokazuje, že je to jen stín, a pak je někde skutečný život, jehož on je odrazem. Chápete? Všimněte si stromu, jak je krásný. A víte, co to je? Je to negativní stín stromu života, který je v nebi.

9 A tak víte, když Bůh přišel na zem, když se na počátku vznášel nad zemí, a možná první věc, která se objevila, jak se vědci pokoušejí tvrdit, byl pulec. Další věc mohla být něco... Já věřím v pravou křesťanskou evoluci, ale nevěřím, že to všechno vzniklo z jedné buňky. Věřím jen... Bůh stvořil pulce, potom stvořil rybu a potom stvořil něco jiného. A právě... Věřím, že to šlo postupně, ne ze stejné buňky, ale pokaždé to bylo jiné stvoření.

10 A nakonec se stále přibližoval k vyšším druhům, a po nějaké době to odráželo Toho, který se nad tím vznášel, totiž Boha. Tudiž, abychom dokázali, že je to tak, když se Bůh stal tělem, byl to Ježíš Kristus, člověk. Rozumíte? Tedy žádný anděl, ale člověk. A tak to ukazuje, že to je Jeho odraz.

11 Ó, tato stará Bible je plná takových vzácných zlatých nugetů. Já jen... Rád si hraji na zlatokopa! Vy ne? Jenom tam vejít a oprášit všechen ten prach z toho a podívat se na to a zjistit, co to je. Jako ty drahokamy; vy lidé, kteří jste tady z Arizony, víte, že tyto velké drahokamy pocházejí z prachu země, pocházejí odtud. A Boží drahokamy také pocházejí z prachu. Jsme tak šťastni, že On nám dává tu výsadu, že můžeme vejít do Jeho veliké rafinérie a nechat veškerou strusku odstranit.

12 Víte, jak to dřív dělali? Vy, lidé z Arizony, samozřejmě víte, jak to tehdy dělali... než měli tavírnu rud, jak pročišťovali zlato. Bylo nám řečeno, že vzali zlato a tepali ho. Staří indiáni to dělali tak, že do toho tloukli. Prostě to otáčeli a tepali a tepali, dokud z něj nevytloukli

všechnu strusku. A jak poznali, že je to všechno odstraněno, všechen pyřit a jiné věci, které v tom jsou, to všechno, ten kovotepec v tom bezpochyby viděl svůj vlastní odraz. Když v tom mohl vidět sám sebe, pak věděl, že je to čisté, když se v tom odrážela jeho vlastní podobizna.

Židům 12:1, 2

13 A víte, já si myslím, že Bůh to chce takhle udělat se svou církví, prostě z ní vytlout celý svět, dokud v každém z nás nebude žít odraz Ježíše Krista a my nebudeme odrážet Jeho život. Potom jsme připraveni na Jeho... On se v nás odráží tehdy, když dostaneme... odložíme každou zátěž a hřích, jenž nám tak snadno bývá překážkou, abychom s trpělivostí mohli běžet závod, který je před námi, a hledět na Původce a Dokonavatele naší víry, Ježíše Krista. Z toho máme velikou radost!

14 No, obvykle každý večer říkám... bratru Carlu Williamsovi jsem řekl: „Bratře Carle, ti lidé mě už nebudou chtít znovu slyšet, stále projíždím nahoru a dolů těmi údolími a držím je tu do dvou, tří hodin v noci.“

On řekl: „To je v pořádku, jen v tom pokračuj.“

15 Takže si cením vaší trpělivosti, že jste mě sem znovu pozvali. A teď každý večer...

16 Před chvilkou jsem mluvil se svou ženou, tam dole... ona je teď v Tucsonu, zeptal jsem se jí: „Jaké je tam počasí?“

17 Řekla: „Otepluje se.“ A zeptala se: „Jde všechno podle plánu?“

Odpověděl jsem: „Přesně tak — do desíti až jedenácti hodin, každý večer.“

18 Řekl jsem: „Až pojedu tentokrát do Arizony na tu malou konferenci, odpočinu si. Jedu do těch sborů, k těm bratrům. Nebudu ty lidi kárat, prostě tam půjdu, nechám je zpívat, taková oslava. Omezím se. Napíšu si poznámky, jenom tak na patnáct až dvacet minut, a pak řeknu ‚amen‘ a půjdu domů.“

„Jde vše podle plánu?“ zeptala se.

19 Odpověděl jsem: „Ano, drahoušku, mám pravidelný program, až do tří hodin.“ Jsou tu velice laskaví lidé a mají spoustu trpělivosti.

20 Skloňme teď na chvíli své hlavy, zatímco se k Němu přiblížíme. Jsem si jist, že v takovémto skvělém publiku, které věří, a zejména... vidím tu dvě lehátka, lidé, kteří jsou nemocní a jsou v nouzi, vím, že mají zvláštní prosby. Není pochyb o tom, že je tu mnoho jiných, kteří takové

prosby mají. Pokud ano, zvedněte ruce, dáte to tím najevo, když zvednete ruku. A teď v modlitbě půjdu poprosit za ty lidi na těch lehátkách, zatímco jsme tady, abychom si byli jistí, že to obdržíte. Jestliže se něco stane... oni měli dostatek víry, že je sem přivezli, chci, abyste se teď všichni modlili se mnou.

Židům 4:16

21 Náš nebeský Otče, odkládáme teď stranou všechny ostatní myšlenky, očišťujeme naši mysl a přicházíme do Tvé přítomnosti, abychom očistili svou duši. A přinášíme před sebou krev Pána Ježíše. Vyznáváme, že nejsme hodni žádného požehnání, které bys nám chtěl dát, ale protože On zemřel, abychom mohli tato požehnání obdržet, a řekls nám, abychom směle přistoupili k trůnu, a že máme přístup k těmto požehnáním skrze milost našeho Pána Ježíše, který přišel na zem, Emanuele, a zaujal místo hříšníka. On se stal námi, ach, abychom se my mohli stát Jím.

Izaiáš 53:5; 1. Petrova 2:24

22 Jaká je to záměna, Pane! Žili jsme hříšný život směřující do pekla, a víme, že přišel Jeden, kdo vzal tento život na sebe a očistil naše hříchy prolitou krví svého vlastního života. Je to víc, než na co může vůbec naše srdce pomyslet, Pane. A pak, kromě toho všeho, On připravil cestu, jak sejmut naši nepravost a uzdravit nás svými ranami. Jsme velice vděční za to, co On nám zaslíbil, že nás bude chránit, dokud mu budeme sloužit.

23 A nyní, dnes večer, Otče, je tu mnoho potřeb... se zdviženýma rukama. Víme, že na každou z nich budeš brát ohled, protože víš, co se skrývá za každou rukou a v každém srdci.

24 A já Tě prosím, Pane, abys pamatoval na to Slovo dnes večer, až ho budeme číst a rozjímat o něm, jako o malé lekci, jako v nedělní škole, abychom, když budeme odtud dnes večer odcházet, cítili ve svých srdcích, že jsme Ti blíž, než když jsme sem přišli. Proto jsme tady, aby to přineslo probuzení po celé zemi, aniž bychom věděli, kdy to přesně může začít, ale vyhlížíme to, Pane, s velkým očekáváním. Vynakládáme každé lidské úsilí, jaké můžeme, abychom přinesli probuzení, které by přivedlo muže a ženy, chlapce a dívky ke spásnému poznání Krista.

25 Chceme Ti poděkovat za tento sbor, za jeho skvělého pastora a jeho rodinu a za všechny diáky, důvěrníky a všechny, kteří ho reprezentují. Děkujeme Ti za ty, kteří Ti statečně stojí po boku. A, Pane, my pouze prosíme, aby na nich spočinulo Boží požehnání. Požehnej každou snahu. Ať je to, Pane, stanice, kam může přijít celé zdejší údolí a najít tu odpočinek. Vyslyš, Otče. Ať jsou vyslyšeny pastorovy modlitby

za nemocné. Ať jsou vyslyšeny jeho modlitby za spasení, za všechny, kdo se dostanou dovnitř — do dosahu působení Evangelia. Kéž na něm spočine Tvé požehnání. Ať této církvi nechybí žádný duchovní dar, ať je místem, příkladnou církví celé lidské veřejnosti, Pane.

Římanům 8:11

26 A teď, Otče, leží tady na polních lůžkách ti, kteří nemohou sedět a těšit se ze shromáždění, jsou to ti, kteří tuto výsadu nemají. A oni sem byli dnes večer nějakým způsobem přineseni. Ó, Bože, buď milostiv! Říkám si: „Co kdyby to byla moje žena nebo můj bratr nebo někdo z mého přibuzenstva, koho dobře znám?“ Tím on je pro někoho; a já prosím, Otče, aby Boží milost se svou mocí dnes večer dosáhla dolů s Božským vysvobozením a osvobodila je z těchto lůžek. Kéž by na těchto lůžkách nezůstali déle než na tomto dnešním shromáždění. Kéž, až vstanou, nechají tato lůžka tady. Ať moc, která vzkřísila Ježíše z mrtvých, obnoví znovu jejich těla do plného zdraví a síly. Dej to, náš Otče. Víme, že jsi zaslíbil, že to uděláš.

Marek 16:17, 18

27 Proto je v Písmu napsáno: „Tato znamení budou provázet ty, kdo uvěří. Budou-li vkládat ruce na nemocné, uzdraví se.“

28 A teď, Otče, ať tu není nikdo, kdo by toho nedosáhl, zatímco jiní mohou na sebe dosáhnout; já tam sejdu dolů jako připomenutí tohoto přikázání. A, Bože, budu čekat od nich dopisy, že se to stalo, protože k nim přicházím ve jménu Ježíše Krista.

*Pane, já věřím, ó, Pane, já věřím,
všechno je možné, Pane, já věřím,
Pane, já věřím, Pane, já věřím,
všechno je možné, Pane, já věřím.*

29 Vzhledem k tomu, že obě tyto ženy měly nádory, jedna z nich rakovinu, mohl bych zrovna hned teď krátce vydat také toto malé svědectví, i kdybych musel zkrátit něco z mého kázání. Těsně před odjezdem z domu, poslední případ, který jsem měl před odjezdem, byl to významný případ, byla to jedna paní a jmenovala se Dyerová; byla to, teď jsem zapomněl její jméno. Byl to doktor Dyer z Louisville. Nějaký doktor James Dyer, specialista na nádory, a podobně, z Louisville.

30 Jeho dcera hrála na piano v Církvi otevřených dveří, ve které je pastorem doktor Cobbles; je to obrovská, stará židovská synagoga. A sám ten člověk kdysi patřil do Kristovy církve, k denominační církvi

Kristově a on se obrátil k víře Plného evangelia, velice skvělý člověk. A ona hrála na mém shromáždění, které jsem tehdy měl v Louisville, v Memoriál auditoriu. A ona byla ohromená tím, co se tam odehrálo a snažila se o tom říct svému otci.

31 On jí řekl: „To je jenom psychologie. Ti lidé jsou stejně nemocní jako kdykoliv předtím.“ A tak tomu nechtěl věřit.

32 Nakonec od církve odešla, vzala si chlapce z baptistického semináře, a on nakonec svou víru také opustil. Připravoval se na kazatelskou dráhu a dělal to tak, jak to baptisté dělají. A tak se... nakonec to vzdal, nechtěl kázat. A přestěhovali se k jeho známým do Rockfordu ve státě Illinois.

33 Nakonec se u ní, Jean, objevily ženské potíže. A tak odjela k otci na vyšetření, vrátila se do Louisville kvůli vyšetření. A když ji vyšetřili, našli takzvaný „čokoládový nádor“, který se nachází v ženských žlázách. Její otec jí to odstranil, byla to jedna z těžších operací, ale pravděpodobně tam v ní nechali nějaký kousek nádoru. A nakonec... udělali jí hloubkový rentgen a nasadili léčbu.

34 A tak když oni... když se pak vrátila domů, měla potíže i nadále.

35 Asi po roce ji přivezli na další vyšetření a odstranili dělohu. A při tom ji její otec s doktorem Humesem, což je jeden z předních lékařů na jihu operovali, ale bylo to už v příliš pokročilém stavu, rakovina už pronikla až do tlustého střeva. Tak ji tam pak nějakou dobu nechali. Znovu zkusili ozařování, ale zjistili, že jí to nepomáhá, tak ji prostě odvezli zpátky do nemocnice na... Nemohli jí dát žádné další projímadlo, aby jí vyprázdnili střeva, a tak se ji pokusili vypláchnout klystýrem. A tak se jí už voda do střev nemohla dostat.

36 Její manžel, dalo by se říct, byl jedním z mých kritiků. Nakonec tam jednoho dne přišel, vzal jednu knihu a začal číst. (A můj syn a bratr Sothmann, jeden z důvěrníků, on je někde tady). A on právě ležel několik dnů na prahu modlitebny, až... byl jsem pryč na nějakém shromáždění. Když jsem se vrátil, šel jsem se na ni podívat. A on mi řekl: „Ona neví, že má rakovinu.“ Dále řekl: „Pouze si s ní jdi promluvit a pomodli se s ní.“

37 A když jsem ji uviděl, řekla: „Bratře Branhame,“ řekla, „můj manžel je hotov přijmout Božské uzdravení,“ řekla, „protože jsem ho nemohla přimět, aby se podíval do jedné z těch knih, a teď mi každý den čte, stránku za stránkou, z této knihy.“

38 Řekl jsem: „Já tomu rozumím, Jean.“ A řekl jsem: „Dobře, Jean, promluvme si a uvidíme, co řekne Pán.“ V pokoji nikdo nebyl, i sama sestřička odešla. A tak jsme si chvíli povídali a po chvíli přišlo vidění. Ona měla kolem čtyřicítky, ještě neměla šediny, ale tady v *tom vidění* byla mnohem starší a šedivá. Zeptal jsem se: „Jean, ty jsi byla na těch shromážděních?“

„Ano, bratře Branhame.“

39 Řekl jsem: „Oni to před tebou zatajili a řekli mi, abych ti to neříkal, ale ty máš rakovinu.“ Řekl jsem: „Tvůj otec a... tvůj manžel řekl: ‚Nic jí o tom nemluv.‘ Ale Jean, ty máš rakovinu. Ale teď ti to chci říct, protože jsi byla na těch shromážděních. Vidění nikdy neselhalo. A teď ti chci říct, Jean, že TAK PRAVÍ PÁN!“

40 Budte si opravdu jistí, rozumíte, že je to Pán. Ne nějaký dojem; vidíte to. Rozumíte? A potom jsem řekl: „Ty budeš žít. Oni jsou...“

41 Ona řekla: „Bratře Branhame, já jsem to celou dobu tušila, že je to tak.“ A řekla: „Protože jsem vyrůstala v rodině, kde můj otec byl lékař,“ řekla, „tušila jsem to.“ A řekla: „Myslela jsem si to celou dobu, prostě to tak bylo.“ Pomodlili jsme se.

42 A následujícího dne, na druhý den ji měli vzít na kolostomii. To je, víte, rozříznou střevo a udělají vývod bokem do sáčku a potom pacient prostě... dokud nezemře, dokud ho rakovina definitivně nezabije, vyprazdňuje stolicí do sáčku. A zrovna, když ji připravili a byla už připravená na operační stůl, začala se cítit nějak divně. A oni... tak zavolala sestřičku, aby jí pomohla na záchod. A když to udělala, měla úplně normální vyprazdňování. A její manžel se z toho nemohl vzpamatovat. A druhý den... už ji nevzali. Druhý den, normálně, hned po snídani, další úplné vyprazdnění. Takže ona...

43 Její lékař mi zavolal. Mezi vzlyky, s pláčem řekl: „Prostě to nechápu, nemůžeme najít ani jeden příznak této nemoci. Je to pryč.“

44 No, a teď, moje drahé sestry, nemám proč stát tady jako Kristův služebník a mluvit něco špatného, protože onoho dne bych byl souzen a odvržen jako pokrytec.

Jakub 5:15

45 A teď, s otevřeným Božím Slovem jsem se za Jean nemodlil o nic víc a upřímněji než za vás, rozumíte. Prostě jsme odtud odešli s vědomím, že modlitba víry byla vyslovena. Tím je to vyřešeno. Takhle to říká Boží Slovo, rozumíte: „Modlitba víry uzdraví nemocného.“

46 Tedy, tentýž Bůh, který uzdravil dceru doktora Deyera, jménem Jean... nevím teď, jaké je její příjmení. Ale ten člověk určitě přijal plné Evangelium. Při posledním kázání v tomto sboru tady seděl a všechno přijímal, také s námi přijal večeři Páně a vše ostatní, baptistický student přišel k Pánu, aby obdržel křest Duchem svatým. No, a to jen dokazuje, že Bůh stále zůstává Bohem.

47 A ten doktor, její otec, příjemný člověk, ale on nikdy nic takového neviděl.

Římanům 8:28

48 No, Bůh má pro všechno svůj čas. A tuším, že jste obě věřící. Takže, někdy se tyto věci dějí k dobrému. Víte, v Bibli se říká: „Ony všechny napomáhají k dobrému.“

49 No, vzpomínáte si na Joba a na všechny jeho zkoušky? To nebyl Bůh, který Joba trestal, ale Bůh svého služebníka potvrzoval. Vidíte, že to všechno napomáhalo k dobrému. A proto byla Jobova kniha napsána pro všechna pokolení, na svědectví. No, Boží dílo slouží k dobrému.

50 Zapamatujte si pouze toto, že jsem se modlil z celého srdce modlitbou víry. Vy tomu věřte, to je všechno, a bude to tak, jen se dívejte na výsledky.

51 Nyní, abychom se dostali k poselství (mnoho z vás stojí), malému poselství pro tento večer.

52 A nyní mějte na paměti, že tam v Ramadě, na tom shromáždění v Ramadě, budou tentokrát vystupovat velmi dobří řečníci, podnikatelé, takže vy... dole v Ramadě. Takže se určitě snažte těchto shromáždění zúčastnit. Bratr Oral Roberts tam bude večer na recepci.

53 A já jsem teď tak trochu součástí Tucsonu, budu se držet Tucsonu. Tam máme také jedno *shromáždění*, příští pondělí večer, takže kdybyste byli někde poblíž, no, tak tam také přijďte. A budete muset... možná to se mnou chvíli protrpět, protože tam mám mluvit já. Takže pokud můžete, přijďte příští úterý... příští pondělí večer do motelu Ramada, Ramada Inn, v Tucsonu. A samozřejmě všichni víme, že Phoenix je jen předměstí Tucsonu. Všichni to víme, takže se přijďte podívat, jak žijí tito horalé.

Zachariáš 14:6, 7

54 Nalistujme tedy ve svých Biblích Zachariáše 14, šestý a sedmý verš. Chtěl bych přečíst... abych z toho odstavce vyvodil malý kontext, který chci vzít.

Stane se v ten den, že nebude světla drahého, ani tmy husté. A tak bude den jeden, kterýž jest znám HOSPODINU, aniž bude den, ani noc; a však stane se, že v čase večera bude světlo.

55 No, chtěl bych z toho vzít jako téma „Večerní posel“, večerní posel. Samozřejmě, můžeme mít posly po celý den a po celý tento den byli poslové, o kterých mluvil, ale zde přichází večerní poselství. A my se na to chceme dnes večer podívat a tak trochu si o tom, jako v nedělní škole, chvíli popovídat.

Zachariáš 14:7

56 No, všichni víme, o čem tu Zachariáš mluvil, protože řekl: „Přijde den, který nebude pro Hospodina považován za den ani noc, ale v čase večera bude světlo.“ Tak tedy, kdybychom věděli, že to nebude ani den ani noc, musel by to být tak trochu ponurý den, tak trochu mlhavý den.

57 A všichni víme, že civilizace putovala z východu na západ. Nejstarší civilizací, kterou máme, je Čína. A civilizace cestovala z východu na západ, protože následovala slunce, a nyní jsme se dostali až na západní pobřeží. Když půjdeme ještě dál, tak se znovu dostaneme zpátky na východ, chápete. Takže jsme na konci cesty.

58 Jako církev věříme, že Evangelium je už téměř naplněno. Věříme, že velcí poslové v průběhu věků, v těchto posledních dnech, v několika posledních stovkách let, bojovali za tyto velké věci; ospravedlnění vírou — Luther; posvěcení — Wesley; křest Duchem svatým — letniční. Věříme, že všechny tyto prvky patří k realizaci úplného těla, jak přirozeného, tak i toho duchovního.

59 Když se dítě normálně narodí, co se stane nejdřív? První věc, která přichází, je voda; další věc je krev; a pak další věc je život.

1. Janova 5:7, 8

60 První Janova 5:7 říká: „Neboť jsou tři, kteří vydávají svědectví na nebi: Otec, Slovo a Duch svatý; a ti tři jsou jedno.“ Oni jsou jedno; nemůžete mít Otce, aniž byste měli Syna, nemůžete mít Syna, aniž byste měli Ducha svatého. Rozumíte, oni jsou jedno. „Ale jsou tři, kteří vydávají svědectví na zemi: Duch, voda a krev; a ti tři se shodují v jednom.“ Oni nejsou jedno, ale oni se shodují v jednom. Rozumíte?

61 No, můžete být ospravedlnění, aniž byste byli posvěceni; můžete být posvěceni, aniž byste měli Ducha svatého. Rozumíte? Duch svatý je přebývajícím přítomností Kristovy moci v Duchu. Nyní vidíme, že to přirozené znázorňuje duchovní, takže církev je nyní v úplné zralosti:

ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým. Právě jsme doma prošli sedmi církevními věky, které to vše nádherně zobrazují.

62 A mimochodem, slyšel někdo někdy ty pásy o církevních věkách? Posledně, když jsem ty církevní věky načrtl na tabuli, a nebeský Otec ví, že je to pravda, když jsem to dokončil, jak nejlépe jsem uměl, pod inspirací, kterou mi Bůh dal, tak anděl Páně, kterého tady vidíte na obrázku (mnozí z vás ten obrázek viděli, že ano, to světlo?), to světlo sestoupilo dolů do místnosti před zraky asi tři set, nebo čtyř set lidí; přešlo přímo na stranu té stěny (světlo jako toto) a samo nakreslilo tyto církevní věky. Všichni jsme tam stáli a dívali se na to, jak kreslí první církevní věk, druhý, třetí a čtvrtý, pátý, šestý a sedmý.

Matouš 18:16; 2. Korintským 13:1

63 No, zrovna tu sedí lidé, kteří jsou toho svědky. Jestli je to tak, zvedněte ruce. Bible říká: „V ústech dvou nebo tří svědků.“

64 Všichni tam seděli, křičeli a tak dále a já jsem řekl: „Tamhle! No, chtěli jste to vidět, všichni se na to můžete podívat.“ V jedenáct hodin dopoledne stál tam přímo u té zdi a nakreslil tam ty církevní věky, tu míru Ducha, a pak se ukázala tma, ten Duch byl téměř zakryt a prošel skrze temné věky a vrátil se znovu přímo zpět, přesně tak, jak jsem to nakreslil. Máme obrázky a vše nakresleno, visí to na stěně. A tam to bylo přesně. Muselo to tak být, protože Duch Páně byl spokojen, že to bylo dokončeno, protože se vrátil a potvrdil, že to bylo správné.

Zjevení 3:17

65 A my nyní žijeme v Laodicejském církevním věku, v bohatém církevním věku, který si myslí, že nic nepotřebuje, a neví, že je nahý, ubohý, slepý a neví o tom. Vidíte? No, všechno toto je znázorněno.

Zachariáš 14:6, 7

66 Tedy, slunce, které svítí a vychází na východě, totéž slunce zapadá na západě. Teď se na chvilku zastavme, abychom si mohli toto poselství osvětlit. Víme, že slunce, to je s-u-n, sluneční soustava. Ale Boží S-o-n (Syn) sestoupil v Božím jasu a Božím světle, na východě. A nyní uplynulo dva tisíce let, podle Pánova uvážení, kdy řekl: „Bude to čas, který nebude dnem ani nocí, prostě takový ponurý den; ale v čase večera bude světlo.“

67 No, všimněte si, že Duch svatý nejprve sestoupil na východní lid. Potom jsme měli dobu připojování se k církvi a sbírání malých konců a bojování za malé věci. Ale pak, ve večerním čase, bude na západní polokouli světlo. A my jsme právě v tom čase! Civilizace přišla jako velká průrva z východu, jak přicházela, nabírala neustále hřích a narazila na

západní pobřeží jako nárazová vlna a couvla dozadu a nejzkaženější místo, které znám, je západní pobřeží. Všechno, na co si jenom můžete pomyslet, to tam mají: hřích, korupci, rozvody, sňatky, Hollywood, samotná díra do pekla! Přesně tak.

68 Já věřím ve skutečnou biblickou svatost a nevěřím v tuto zkaženost a prohnílost, která dává příklad našemu lidu, zvanou Hollywood. Byl jsem vždycky proti tomu. A také si myslím, že člověk, který má v sobě Ducha Božího, by byl proti tomu, protože Duch Boží by mu dosvědčil, že je to špatné.

69 No, myslím, že je to jeden z těch... Dřív jsme jezdili do Paříže pro nahé modelky, aby svlékly naše ženy, teď si Paříž jezdí pro ty naše sem. Vidíte? Hollywood vede celý svět. A ta nudistická móda, kterou tu máme dnes, je horší než ve Francii (jen si to představte!) — to opilecké, rváčské, nemorální místo, a přesto to Hollywood úplně překonává.

70 A všechny naše televize, všechno, co tam dávají, je necenzurováno — samé sprosté vtipy a prohnílá zkaženost, zabředlo to do všeho. A lidi, ďábel... Před léty jsme my, první letničtí, nedovolili naše děti posílat na filmová představení, ale teď nám ďábel podstrčil jednu věc a nasadil nám ji přímo do domu. Vidíte? Tak prostě přinesl filmovou show rovnou do domu.

71 No, a to je tak strašná věc, že se svět dostal do téhle zkaženosti, protože všechna ta lůza, jak vidíte, připlula tímto způsobem a přišla s civilizací.

72 Ale po celou dobu... Jednou, bude-li Pán chtít, budu za pár dní kázat o „Odpočítávání“. Víte, jak to obíhalo, a tak tam uvidíte, co se odehrálo. Bůh byl schopen se svou církví, v každé době, po celý čas, něco udělat, jak vidíte, zatímco se dějí tyto věci. A teď jsme, díky Pánu, na konci času!

73 Každý věk má své poselství a svého posla. Bůh se o to postaral. Dokonce i v církevních věkách se dozvídáme, že každý z nich měl svého posla a každý žil v tom svém věku; a pak přišel další, a tamten odešel; a přišel další, a tak dále, až do sedmého církevního věku; každá hvězda, každý anděl církve, každý posel.

Zjevení 10:4, 7

74 A zjišťujeme, že v posledním církevním věku, ve Zjevení 10, tam má zaznít zvuk polnice a sedm hlasů... Nebylo dovoleno to napsat. Ale bylo to zapečetěno na zadní straně té Knihy, těch sedm pečeti bylo na zadní straně té Knihy. Potom, když byla ta Kniha napsaná, tak byla

zapečetěná vzadu sedmi pečeti. Tedy, nikdo neví, co to je. Ale je tam řečeno: „Ve dnech hlasu sedmého anděla zazní jeho poselství,“ no, ale to je pozemský anděl.

75 Protože tento Anděl sestoupil z nebe; a tento byl na zemi; anděl je „posel“, posel věku.

Zjevení 10:1-6

76 A pak si všimněme, že položil... nad hlavou měl duhu a pozvedl ruku k nebi a přísahal při tom, který žije na věky věků, že už více času nebude. (Když těchto sedm hlasů promluví, sedm hromů promluví svými hlasy). A řekl jim: „Nepiš to, zapečet to.“ A my jsme zjistili, že je to na zadní straně té Knihy.

Zjevení 10:7

77 „Ale když ten sedmý anděl dokončí své poselství, své proroctví v tomto dni, potom tajemství Boží bude dokonáno,“ každý ví, že to Bible říká. „Tajemství Boží“, co je Bůh, kdo je Bůh, a všechno o cestě ke křtu a o věcech, to všechno by mělo být v ten den vyřešeno.

78 Každý posel měl své poselství a posla pro dotýčný věk. A je nanejvýš pozoruhodné, že každý posel... dokonce jsme našli v církevních věkách (a dnes večer se vrátíme zpět do Starého zákona a zjistíme, že je to totéž), že Bůh posla pro ten který věk posílá až na konci času; vždy na konci, nikdy na začátku. Na konci!

79 No, když Lutherův věk pohasl, přišel Wesley. A když Wesleyovo posvěcení pohaslo, přišla doba letniční. Rozumíte? Vždycky je to tak, že posel otevírá nové poselství na konci toho starého. Je to každý věk, který pominul. Víme, že je to pravda.

80 Toto se v Bibli pokaždé opakuje. V Písmu svatém to nacházíme po celou dobu, že právě když končí starý věk a přichází nový, když tento věk pohasíná a přichází nový, Bůh posílá svého posla.

81 A tak jako vždy — pokaždé, když přijde posel, je to vždy výzva k návratu do Slova, nikdy to neselže. Pamatujte, že toto je úplné zjevení Ježíše Krista, nemůže k němu být nic přidáno, ani z něho nic odebráno. Je to kompletní zjevení Ježíše Krista. A jediné tak si můžeme být jisti: pokud mezi námi povstane něco, co je v rozporu s tímto zjevením, pak je to špatné. Rozumíte? Je to: „Zpět do Slova!“ Vždy je to výzva k návratu zpět.

Amos 3:7

82 A ve všech případech v Písmu, ve všech případech, Bůh používá proroka, aby povolal tamten věk zpátky, vždy. Vězte, že ani jednou

neselže, vždy pošle proroka! A proč to tak dělá? Protože Bible říká: „Je to prorok, k němuž přichází Boží Slovo.“ Je to zjevovatel Slova.

83 No, doufám, že jsem nebyl špatně pochopen. Rozumíte? Nechci být špatně pochopen, ale chci být upřímný a věrný svému povolání. Takoví chceme být.

No, Bůh si vždycky používá proroka, člověka. Pokud použijete skupinu lidí, dostanete různé názory; víte, od každého člověka, od dvou lidí. On nikdy neměl současně na zemi dva hlavní proroky. Bere si jednoho, aby druhý mohl zaujmout jeho místo pro jiný den, pro jiné poselství. On nikdy nemá dva, má pouze jednoho v daném čase.

Malachiáš 3:6

84 Nekonečný Bůh nikdy nemění svůj program, vždy musí zůstat u toho, s čím začal. A proto můžeme mít důvěru v to, co říká, On se nemůže změnit. Pokud zachránil člověka na základě jeho víry v Boha, pak další člověk bude muset být zachráněn stejným způsobem.

1. Mojžíšova 3:7

85 Když Bůh stanovil místo, kde by mohl mít obecnství se svým stvořením; Adam se pokusil udělat si cestu sám a opatřil si fíkové listy, aby si s manželkou udělali zástěry. Bůh to odmítl. Bůh se rozhodl na základě, jakého programu nebo na jakém základě se bude s člověkem setkávat a bude s ním mít společenství, a to byla prolitá krev. A On to nikdy nezměnil.

86 Nyní si jako metodisté s baptisty můžeme navzájem podat ruce. Ale na základě toho, že jsme metodisté anebo baptisté, nemáme žádné společné věci, já budu podporovat baptisty a vy budete podporovat metodisty a naopak. Ale existuje jeden základ, na kterém se mohou všichni věřící setkat, a to je pod prolitou krví. Tam se setkáváme a odkládáme všechny tyto věci. Takže se nemůžeme všichni sdružit do jedné organizace, to nejde.

87 Tyto malé organizace, myslím, že Bůh v tom byl, v celé té věci. Ale lidé... protože my jsme různí. Každý člověk vidí jinak, každá osoba vidí rozdílně, žádné dvě mysli nejsou úplně stejné. Ani dva lidé nejsou, jak tvrdí, úplně stejní; ani dva nosy, ani dva otisky prstů. Vidíte, my jsme jinak stvoření, proto bychom měli mít různé skupiny.

88 Bůh vždy pracuje s jednotlivcem. On tě nespasí proto, že jsi metodista; nespasí tě proto, že jsi baptista; nespasí tě proto, že jsi letniční. Zachraňuje tě, protože s tebou jednal osobně! A jsi spasen na základě toho, že jsi to přijal. Proto s tebou Bůh jedná. Nejedná s tebou

v rámci příkazů tvé církve, jedná s tebou jako s jednotlivcem.

89 Proto, když Bůh vyslal své proroky, své posly Smlouvy, tak promluvil k jednomu člověku a ten měl přinést poselství. Ti další vycházeli od něj, všude přinášeli stejné poselství. Ale muselo existovat jedno ústředí. Bůh ho měl vždycky! Jsem vděčný, že On ho má i dnes, to je Duch svatý, to samozřejmě všichni víme. Tedy, ne nějaká skupina, ale Duch svatý je Boží ústředí, to je Boží posel této hodiny.

Amos 3:7

90 No, a ten prorok, ke kterému vždy to Slovo přichází, pokud je on tím pravdivým prorokem Slova, pak Bůh vždy potvrdí své Slovo tím prorokem.

91 No, bylo mnoho falešných proroků, měli jsme je po celé věky. Vracíme se zpět do Starého zákona, vidíme, jak povstávali a mluvili v Hospodinově jménu, a nebyla to pravda. Bůh s tím neměl nic společného. On nikdy nepotvrdí nic jiného než pouze své vlastní Slovo. On by takhle nikdy svůj podnik nevedl. Rozumíte?

92 Zapamatujte si, Bůh potvrzuje pouze své Slovo! A jen pravý prorok je... a je pouze jediný způsob, jak můžeš poznat, že je pravdivý nebo ne, a to Slovem. To je způsob, jak ho posoudit.

1. Královská 22:6; 2. Paralipomenon 18:5

93 Všimněte si, že podobně jako za dnů Micheáše se postavilo před Achaba a Jósafata čtyři sta hebrejských proroků a řekli: „Tak praví Pán, jdi do toho a bude se ti dařit.“ Fundamentálně měli pravdu. Potom byl na scénu povolán Micheáš, ten, kterého všichni nenáviděli. Teď to vypadalo, že kdyby se čtyři sta (nemám na mysli Bálov proroky) hebrejských proroků jednomyslně postavilo a řeklo: „Jdi do Rámot-Gileád, Hospodin ti požehná a bude se ti dařit.“ A tito muži nebyli pokrytci, byli naprosto inspirováni! Ale jejich...

1. Královská 21:19-24; 1. Královská 22:9, 14; 2. Paralipomenon 18:8, 13

94 Proč tedy přišel ten jeden človíček jménem Micheáš, syn Imlův, a vrátil se a prorokoval proti nim? No, to si vyžadovalo pořádnou kuráž a skutečné přesvědčení. Rozumíte? Ale jak věděl, že má pravdu? Kdybyste tam stáli vy, jak byste to poznali? Jediný způsob, jak to můžete zjistit, je vzít to, co ten člověk říká a porovnat to se Slovem. Rozumíte? No, Micheáš se přesně držel Slova, protože Eliáš, ten velký prorok, který měl Hospodinovo Slovo, právě proklel Achaba a Jezabel a všechny ostatní. Vidíte? A jak by se mohl Bůh odvrátit a požehnat tomu, co bylo proklete? Vidíte, takhle to prostě fungovat nemohlo.

5. Mojžíšova 18:22

95 Nyní zjišťujeme, že Bůh své Slovo potvrzuje. Prorokovo slovo, jestliže on je prorok, potom je to... mluví podle Slova. Bible na jednom místě říká: „Jestliže oni nemluví podle Zákona a proroků, tak v nich není světlo.“ Pak volejte... Pak tento posel vyvolává ty povolané. On má pravdu na základě Božího Slova, dokazuje, že má pravdu.

Všimněte si, všimněte si, teď předvoláme několik postav, poslouchajte.

96 Noe byl Božím svědkem pro předpotopní dobu. Podívejte se, jak protichůdné bylo jeho poselství pro celý předpotopní svět. Proč, vždyť ten člověk byl považován za blázna. Proč, jeho... Ale přesto měl přesně Slovo Hospodinovo. No, Bůh řekl, že nemůže tolerovat hřích, a tak... když lidé začali hřešit, pak Bůh sestoupil a Noe kázal poselství konce času. Kdy to bylo? Těsně před koncem času, tento posel povstal. Bůh poslal tohoto proroka s poselstvím pro poslední čas. Ale oni se mu vysmívali, zesměšňovali ho, dělali si z něj legraci, no, on zachránil pouze svou vlastní domácnost. To je pravda. Nikdo mu nechtěl věřit. Ale on měl poselství pro poslední čas. No, teď byli všichni, kdo neuvěřili, zatraceni, ale ti, kdo poselství uvěřili, byli zachráněni. Bůh jim dal život a oni byli zachráněni, ale ti, kteří neuvěřili, zahynuli.

97 Tedy, rád bych něco znázornil. Sledujte, jak toto Bůh udělal třikrát.

98 A tři je číslem Boží dokonalosti. Bůh je dokonalý ve třech jako „Otec, Syn a Duch svatý“ a „ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým“. On je dokonalý, protože trojka je Jeho dokonalost. Pět je číslem milosti. Sedm je... dvanáct je číslem uctívání, čtyřicet je číslem pronásledování. A padesát je jubileum, uctívání. Letnice znamenají padesát. A čtyřicet dnů byl Mojžíš pokoušen, čtyřicet dnů byl pokoušen Kristus, vidíte. A všechny tyto typy. Nuže, Bůh je dokonalý ve třech.

1. Mojžíšova 7:7; 1. Mojžíšova 19:15; Matouš 24:37; Lukáš 17:26

99 Třikrát bylo zničení. Jedno z nich, když Noe vešel do korábu; druhé, když Lot vyšel ze Sodomy. Sledujte, Ježíš se o nich zmínil: „Tak, jak bylo za dnů Noe a ve dnech Lota, tak tomu bude i při příchodu Syna člověka.“ Sledujte! Jeden vešel dovnitř a druhý vyšel ven a další jde nahoru. Vchází dovnitř, vychází ven, jde nahoru! Toto je Hospodinův řád. Vidíte, Ježíš se o nich zmínil jako o dvou prorocích. „Jak bylo za dnů Noe,“ vidíte, „a jak bylo za dnů Lota,“ Abraham byl prorok, „jak to bylo, tak to bude i při příchodu Syna člověka.“ — Vidíte, odkázal na ně.

1. Mojžíšova 26:3; 2. Mojžíšova 2:24; 2. Mojžíšova 3:2, 7, 10

100 Mojžíš, další prorok na konci egyptského věku. Shledáváme, že

když se Bůh chystal vysvobodit svůj lid a Egypťané ho tak zle sužovali a měli nad nimi dozorce, spíše pány. A tak tehdy, těsně před jejich zničením, Bůh jako vždy poslal proroka s Hospodinovým Slovem. Pamatuje, že ten prorok přesně určil, co Bůh (stovky let předtím, čtyři sta a něco let předtím) zaslíbil Abrahamovi, že jeho semeno bude pobývat v cizí zemi, ale že je vyvede mocnou rukou. Víte, když se Mojžíš setkal s Bohem u hořícího keře a On mu řekl: „Slyšel jsem nářek svého lidu, viděl jsem jeho trápení a vzpomínám si na svou smlouvu.“ On pamatoval na své Slovo!

101 Pamatuje, že On stále pamatuje na své Slovo! Rozumíte? On neselže, musí dělat pokaždé totéž. Důvod, proč to říkám, je ten, abychom si to mohli vryt do paměti a přemýšlet o tom. Dokonce i vy, lidé, kteří jste byli nemocní; všimli jste si, že jsem řekl, že jste byli nemocní.

Malachiáš 3:6; Židům 13:8

102 Nyní si všimněte, všichni lidé si to musí zapamatovat, že Bůh se nemůže změnit! On je neměnným Bohem. Časy se mění, lidé se mění. Bůh je nekonečný, On se změnit nemůže! Jeho... On musí zůstat tentýž včera, dnes i na věky, On musí zůstat navždy. A pokud věříme, že je to Boží Slovo, můžeme se spolehnout na cokoli, co On řekl. Rozumíte?

103 No, podívejte, jak přichází Jeho poselství a jak posílá své poselství. On to nemůže změnit, vždy to tak dělal. On musí zůstat stále stejný. Tak to bude dělat vždycky. A teď si vzpomeňte, kdy to dělá? Těsně před zničením, těsně na konci věku. Tehdy vyšle své poselství, aby vyvolal svůj lid, (vždycky to mají pomícháno) zde oni přicházejí.

104 No, za Mojžíše byli věřící zachráněni, nevěřící zahynuli.

105 Ti, kdo uvěřili Mojžíšovu poselství od Boha, by to neudělali, kdyby Mojžíš nebyl potvrzen Bohem a nedokázal, že Boží Slovo je s ním. To z něj udělalo proroka. On vyšel ven a řekl: „Zítra, zhruba v tuto dobu, uvidíte, že se stane to a to.“ Zítra se to stalo. Toť vše. Každý pravý Boží prorok, který mluví v Hospodinově jménu, to udělá. „A stane se, že se stane to, a to. Půjdu k faraónovi, ale on se zatvrdí, bude mít zatvrzelé srdce. Řekne, že nás propustí, ale neudělá to.“ A tak se také stalo. Rozumíte? Proč? Tehdy lid poznal, že tento muž byl poslán od Boha. A tak začali vidět, že mu Bůh žehná a respektovali ho, a když to udělali, děly se velké věci.

106 A lidé, kteří se smáli a posmívali se a nechtěli přijmout jeho poselství, ti zahynuli s ostatními nevěřícími.

2. Mojžíšova 3:8

107 Ale věřící vyšli a vešli do zaslíbené země, oni šli pod pomazaným poselstvím posla. Bylo to poselství vysvobození, že Bůh zaslíbil, že přivede svůj lid do země, oplývající mlékem a medem. A to se také stalo, protože Bůh to již řekl, a Mojžíš přišel a byl potvrzen jako posel toho dne.

A teď se nám to stává zcela jasné.

108 Dobře, pak zjistíme, že Mojžíš byl správným způsobem rozpoznán.

109 A pak, když se změní věk, nastane čas... mezi Zákonem a milostí. Musel přijít čas, kdy měl tento zaslíbený Mesiáš přijít. Zjišťujeme, že doba, kdy lidé překroutili Zákon a udělali to všechno pod nějakou významnou skupinou a vnesli do něj všelijaké druhy lidských tradic. A při změně doby přišel Ježíš, další prorok, Bůh prorok.

Teď namítnete: „On nebyl prorok.“

5. Mojžíšova 18:15

110 Bible říká, že byl. „Hospodin, tvůj Bůh, vzbudí proroka, který se mi bude podobat.“ Byl to Bůh-prorok při změně času mezi Zákonem a milostí, o kterém mluvil po celá ta léta. Poté, co dal Mojžíšovi Zákon, pak při změně času, kdy řekl, že se to stane, se vrátil k milosti. A poslal proroka, který o té době prorokoval. No, nyní ti věřící, on je shromáždil; nevěřící v jeho době zahynuli. Všichni, kdo v Něj uvěřili, byli spaseni; a všichni, kdo Jeho poselství neuvěřili, byli ztraceni.

111 A přesně to se dělo za dnů Noe; přesně to se dělo za dnů Lota; přesně to se dělo za jiných dnů, za dnů Mojžíše; přesně to se dělo za dnů Ježíše Krista. Pohrdli totiž poselstvím a zahynuli, a ti, kdo poselství uvěřili, byli ztraceni... vlastně byli zachráněni.

112 No, nyní přichází dispensace církve. Žili jsme v době Noe, předpotopní; přicházíme do dispensace Zákona; pak do dispensace milosti, církve. A nyní končí dispensace církve. To všichni víme.

113 Tedy, jestliže Bůh udělal to, a to v této dispensaci, v těch dvou jiných dispensacích On musí zůstat stejný a udělat totéž v této dispensaci, protože řekl, že to udělá. Za několik minut to pomocí Slova dokážu, že řekl, že to udělá. Teď nemůže změnit svůj program, je to Bůh. Všimněte si, co dělal v oněch dispensacích.

114 Nyní se dostáváme do církevní dispensace konce času. To jsem četl dnes večer:

... a však stane se, že v čase večera bude světlo.

115 Zažili jsme spoustu ponurých časů, ale přijde světlo. Tentýž Syn, který přišel a změnil tehdejší dispenzaci, přichází znovu! To bude ze země do Slávy. My půjdeme v této. Jednou jsme šli dovnitř, podruhé ven, a tentokrát půjdeme nahoru! Rozumíte? Dobře: dovnitř, ven, nahoru. Přicházíme ke konci času. A nejenže přicházíme, my už jsme tam přišli. Jsme na konci času!

116 Co Bůh nachází v tomto posledním čase? Bůh nachází v této době přesně to, co našel v jiných dobách — nevíru! Vždycky to tak bylo, když On přichází, nalézá nevíru. Nalézá, že ten program, který lidem stanovil...

117 Tam v Noeho době, kdyby chtěli žít podle Jeho rozhodnutí, přinášeli oběti... oni od toho odešli. Když přišel, zjistil, že to funguje špatně.

118 Totéž udělal, když přišel na zem: našel lidi, farizeje, a tak dále, kteří se řídili Zákonem. Co dělali? Prostě v tom nebyla žádná upřímnost, jednoduše to schlamstli jakýmkoliv starým způsobem, a „hlavně, že se připojili k církvi, a víc nepotřebovali.“ A to je to, co našel.

119 A toto našel znovu! Nachází totéž, lidé se nemění. Takže, když poslal svůj program a lidé mu tam *tehdy* nevěřili a zahynuli, nebo uvěřili a žili, (nyní, na příkladě těchto dvou) musí to být stejné i tentokrát. Musí to být stejné. No...

120 Oddělit staré od nového, to byl vždy boj pro posla, za oddělení toho starého od nového. Vždycky to byl ten boj pro posla, aby oddělil staré od nového, ačkoli poselství muselo být vždycky Písmem, no, protože každé z nich předpovídá, že přichází další.

Daniel 8:11; Daniel 11:31; Daniel 12:11

121 No, vezměme si například Ježíše. Jak těžké pro Něj bylo přijít a změnit poselství ze Zákona na milost. Přestože Bible říkala, že to má takhle přijít: „Přijde Mesiáš a každodenní oběť bude zrušena.“ A my víme, že to bylo proroky prorokováno. Jak velká věc to pro Něj byla, že to udělal. Ale shledáváme, že to udělal. A ten jeden... A udělal to proto, že to Písmo říká, a tehdejší věřící (ti takzvaní věřící), oni s Ním absolutně nesouhlasili.

122 Podívejte na ty farizeje, saduceje, ti měli své vlastní tradice a nikdo je nebyl schopen od nich odvrátit. Oni tomu zkrátka věřili, věřila tomu jejich maminka, věřil tomu jejich tatínek, věřil tomu jejich

dědeček, babička a Mojžíš to řekl! Ale tentýž Mojžíš, který jim dal Zákon, byl tímtež Mojžíšem, který jim rovněž řekl, že tento Člověk přijde, ale oni to nedokázali rozpoznat, protože dostali pravé Boží Slovo do tradic a vynechali jeho hlavní princip. A tak to muselo být.

123 Všimněte si, že každý z nich předpověděl, že přijde jiný. Každý z poslů po svém poselství předpověděl, že přijde. No, ale lidé vždy vezmou poselství dne, které měli, a zorganizují ho.

124 Proberme si to trochu hlouběji, rádi bychom se dostali trochu dál, podívejme se na Luthera. Když Luther kázal ospravedlnění z víry, byl poslem, andělem onoho církevního věku, v pořádku, sardského církevního věku. A teď si všimněte, že když kázal, tak on tyto luterány uspořádal. No, tady se Luther šířil dál. A když přišel Wesley, filadelfský církevní věk, s poselstvím o posvěcení, proč bylo pro Luthera těžké to uvidět? Luteráni tomu nechtěli věřit.

125 A pak, když je Wesley všechny přivedl k Poutníkům svatosti a Svobodným metodistům, a tak dále, k posvěcení, a přišlo letniční poselství; bylo pro metodisty těžké tomu uvěřit. Ó, jistěže bylo. Vidíte, jak to...

Juda 1:14

126 Přestože jeden, biblicky řečeno, vypovídá o druhém. Enoch svým vytržením vyprávěl o nadcházející zkáze. Bůh ho vzal domů; on byl svědkem. Abraham jim vyprávěl o Mojžíšovi. A Mojžíš vyprávěl o Mesiáši. Jak vidíte, oni nepřestávali vypovídat jeden o druhém. Mesiáš mluvil o této době, mluvil, co to bude!

Povzdechnete si: „Ach, bratře Branhame!“

Matouš 24:6; Marek 13:8, 23; Lukáš 17:26; Lukáš 21:10

127 Ach, ano, udělal to! Pojdme jen... mám tady poznamenáno mnoho míst z Písma, rád bych se zmínil jen o dvou nebo třech z nich. Vezměme si Matouše 24. Vezměme si Matouše 24. kapitolu a přečtěme si, co tam řekl, že se stane, jak „povstanou národy proti národům“. Ale vzpomeňte si, On se dostává ještě hlouběji a říká: „Jak bylo za dnů Noe, a jak tomu bylo za dnů Lota, tak bude i při příchodu Syna člověka.“ On to předpověděl, prorokoval, že se tyto věci stanou!

Matouš 24:6, 32, 33; Marek 13:28, 29

128 On řekl: „Teď, když se to všechno děje, ještě nenastal čas,“ a tak dále. Ale řekl: „Naučte se podobenství od fíkovníku: Když už jeho větev začne pučet a vypouštět větve a stejně tak jiné stromy, poznáte, že léto je blízko. Stejně tak, když uvidíte, že se to blíží, vězte, že čas je blízko, dokonce ve dveřích.“ A teď, když vidíte co? Fíkovník raší a všechny

ostatní stromy začínají rašit, to bylo znamení. A Izrael byl vždycky fíkovník.

Joel 2:25

129 Joel o tom dokonce prorokoval: „Co pozůstalo po kobylkách, to housenky sežraly a zničily.“ Ale Bůh zaslíbil: „Já obnovím, je výrok Hospodinův.“ A on to také udělá. Ale než to obnoví zpět do správného duchovního stavu, tak pohanská církev musí být vzata. On tady nemůže mít tyto dva ve stejnou dobu. No, Písmo se nemůže takto přerukovat. Rozumíte? On nikdy neměl dva svědky ve stejné době, hlavní svědky, a nikdy neměl — nikdy neměl... Nemá dvě církve ve stejné době.

Daniel 9:25, 26; Zjevení 11:3

130 Všimněte si, že pokud má být pohanská církev nejprve vzata kvůli Židům, pak nastane konec sedmdesáti týdnů z knihy Daniele. Mesiáš prorokoval tři a půl roku a potom byl zabit On, Kníže, v polovině sedmdesátého týdne. A pak zbývá ještě tři a půl týdne (*zřejmě dne*). A my shledáváme, že dva proroci ze Zjevení (On už nikdy nezmění svou šifru), z 11. kapitoly Zjevení, sestupují a prorokují Židům. No, v této době bude církev vzata pryč.

Matouš 24:34; Marek 13:30; Lukáš 21:32

131 A my vidíme, že Izrael se poprvé po několika stoletích, téměř... po více než dvou tisících letech, stává národem; má vlastní armádu, svou měnu. Izrael je ve své domovině. Je samostatným národem, má vlastní vlajku a náleží do OSN. Je národem! Proč, to je jedno z největších znamení, na které jsme mohli právě teď pomyslet, Izrael ve své vlasti. A Ježíš řekl: „To pokolení, které uvidí Izrael, jak se vrací do své vlasti, nepomine, dokud se všechno nevyplní.“ Rozumíte, On mluvil o tomto dni.

2. Timoteovi 3:4

132 Dovolte mi, abych uvedl další příklad. Ve 2. Timoteovi 3 mluvil o církvi na konci času, řekl: „Budou vznětliví, nadutí, milující rozkoše více než Boha.“ Vezměte si církevní svět, „milovníci rozkoší více než Boha.“ Místo aby navštěvovali ve středu večer modlitební shromáždění, tak sedí doma a dívají se na televizi.

Říkáte: „To jsou baptisté.“

2. Timoteovi 3:3, 4

133 To jsou letniční! Jistě! Ano, přátelé. Ó! „Nadutí, vysoce smýšlející, rozkoší milovníci,“ strčte jim Boží Slovo rovnou pod nos, nechťejí se na něj ani podívat. Ó! „Milující rozkoše více než Boha“; řekněte ženám, že by si neměly stříhat vlasy, stejně si je stříhají. „Milující rozkoše více než Boha, porušovatelé příměří, falešní žalobci,

nestřídím, a pohrdají těmi, kdo mají pravdu. Majíce formu...”

Říkáte: „To jsou ateisté.“ Ne! Ne!

2. Timoteovi 3:5

134 „Mají vnější způsob zbožnosti, ale zřikají se její moci.“ Moc, která je může vysvobodit z tohoto „strašáka“: současného světového systému. „...zřikají se moci. Od takových se odvracej.“ Nezajímej se o to, co říkají ostatní lidé, jsi to ty jako jednotlivec před Bohem, ty se z toho budeš zodpovídat. Bez ohledu na to, co dělá ta či ona žena, nebo ten či onen muž, nebo co říká ten či onen kazatel; jsi to ty a Bůh! Mít formu podle tradice, ale popírat její moc, od takových se odvráťte. Žijeme v takovém dni? Určitě ano!

Zjevení 1:1; Zjevení 3:16, 17

135 Podívejte se znovu na poslední církevní věk. Duch svatý, sám Ježíš řekl: „Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby o tom vydal svědectví.“ A ve Zjevení, ve třetí kapitole, když mluví o tomto církevním věku, Ježíš vydává svědectví o tom, co se bude dít v posledních dnech, říká: „Církev zbohatne, vlašná Laodicea,“ dokážou poskakovat, jen když jim hraje nějaká hudba, a křičet. Vidíte? To je pravda. Ale pro svědectví a čistý život to zdaleka nestačí.

136 Nemám... Neublížil bych vám za nic na světě, ale nedávno jsem měl vidění, že jsem byl v Božím ráji. Nemohu jinak, než vám říct pravdu. Bože, pomoz nám, kazatelům, abychom byli v těchto věcech upřímní a říkali pravdu!

137 Vidíte, studení, Bible řekla, že takoví budou, takže oni i takoví jsou. Když to dokonale zasáhlo Luthera, tak to dokonale zasáhlo... ve filadelfském věku Wesleye, musí to promluvit a být dokonalé... promluvílo to a přesně tak to bude i v Laodiceji.

Zjevení 3:17

138 Bohatý, nic nepotřebuje! Můžeme dát miliardy dolarů do budov, můžeme dát všechno na světské zábavy, můžeme postavit ty nejlepší kostely. To je dobré, nic proti tomu, to je naprosto v pořádku.

139 Ale snažím se říct, že když se pak nad nimi začne vznášet poselství, nechtějí vás: „Jsi cvok! Jsi fanatik! Měls žít před padesáti léty.“ Rozumíte? Ó, mohli byste si pomyslet, takového bych za pastora nechtěl. Přesto je to tvůj pastor! Jezábel by nikdy nepřiznala, že Eliáš byl jejím pastorem, ale on jím přesto byl. Jistěže byl. On byl poslán, byl příkladem, poslem pro Izraelský národ. A dnes ten vzácný Duch svatý a Boží Slovo je poslem církve, aby ji usměrnil a přivedl zpět ke Slovu. Mluvíme o něm, ale nevidíte, že by se kdo pohnul. My máme v těchto věcech takový

guláš.

140 Slyšel jsem, jak někdo ve svědectví říká: „Pozvedněte Ho.“ Jak Ho můžete pozvednout? Ó, prostě si pořídte malé izmy! Někdo řekl: „Bděte a modlete se, to znamená, že když se modlíte, mějte jedno oko otevřené a druhým se dívejte. Dívej se a modli se.“ Proč, bděte, to znamená vyhlížet příchod Páně, a modlete se. Vidíte, je to prostě převrácené.

141 Co tedy v tomto případě děláme? Vymyslíme si nějakou vlastní tradici (a jestli pak...), ať už je zkonstruována Bohem, nebo ne. A vyjdeme ven, a první, co si uvědomíme, je, že nás následuje malá skupina, která se odtahuje od hlavního těla Církve. To je pravda. Místo toho, abychom přišli a modlili se a tuto věc vyřešili a nechali tělo jít dál, děláme tyto věci, ať už je to konstruktivní nebo ne. Pokud máte pravdu, zůstaňte v pravdě. To je přesně ono. Ale ať je to především biblická pravda! Všimněte si, že... tento laodicejský věk.

Židům 1:1, 2

142 A proroci, Duch svatý mluví skrze Pavla, který byl Mesiášem. Nebyl to Pavel, byl to Kristus! „Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky, ale v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze Ježíše Krista,“ k Židům 1, všimněte si, Duch svatý, Kristus, Kristocentrické evangelium jehož centrem je Kristocentrické Slovo. A pokud je Kristocentrické, a je... Bůh potvrdí, že je to pravda.

143 A to je důvod, proč vy, letniční lidé, přijímáte Ducha svatého ve víře metod... navzdory metodistickému posvěcení, protože jste byli přesně ve Slově.

144 To je proto, proč jste se vy metodisté nechali posvětit, když luteráni tomu nevěřili, byli jste na Slově.

145 Proto jste vy, luteráni, byli spaseni, ospravedlněni, protože váš posel kázal ospravedlnění a protestoval proti katolické církvi, která byla tou nejhorší značkou ze všech. Oni prostě věřili v církev; vy jste se vrátili k Bibli, vzali jste biblickou pravdu a uchopili ji.

146 Potom přišel Wesley s další pravdou a držel ji; pak přišly letnice s další pravdou, drželi se jí; když se jí můžete držet a vidíte, že je správná, tak proč nepřijmout tu celou věc, která se ukázala jako správná? Věřte tomu všemu!

147 Teď, když vidíme tyto posly, potom to víme. Vidíme Krista, velkého Božího proroka, který tyto věci předpovídá, které se stanou v posledních dnech. Co to dělá? Představuje čas úrody. Představuje čas,

kdy bude sklízena úroda, co se bude dít v posledních dnech. Rozumíte tomu?

148 To se stane v posledních dnech. Víme, jakou úrodu očekáváme. Hledáme církev, která měla kdysi světlo, odvrátila se od něho, odešla k pozlátku světa, celá vypulírovaná, (je to tak?) ujíždí, přijímá jakékoli členy a cokoli a říká tomu letniční, pokřtí cokoli.

Židům 9:22; 1. Janova 1:7

149 Voda člověka nezachrání. Je třeba krev Ježíše Krista. Ve vodě není život. Život přichází v krevní buňce; je třeba posvěcení, aby se tento život očistil, aby to usmrtilo touhu po hříchu; pak do těchto čistých nádob přichází Duch svatý a odkládá je k dílu, k službě. Oltář posvětil nádobu, ale... její naplnění je to, co ji uvádí do služby. Byla odložena ke službě, teď musí být uvedena do služby. A Duch svatý uvádí církev do služby. Kdysi jsem měl rád tuhle písničku:

*Když byli shromáždění ve vrchní místnosti,
všichni se modlili v Jeho jménu,
oni byli pokřtěni Duchem svatým,
a moc pro službu přišla. Ano.*

A dále se tam říká:

*Co On udělal pro ně v ten den,
může pro vás učinit to samé. Jistě.*

150 Ta úroda; proroci; tam jsme se zastavili u Krista. Teď se vrátíme o kousek zpět.

Izaiáš 28:8

151 Prorok Izaiáš, když vydával svědectví, prorokoval o posledních časech. Řekl: „Celé tělo bude plné hnisavých vředů, každý stůl bude plný zvratků!“ (Izaiáš 1:12) Proč muži a ženy dnes přistupují k večeři Páně a žijí se dvěma či třemi ženami nebo se dvěma či třemi manžely, (je to tak), všelijak... kouří cigarety a všechny tyhle věci; přicházejí do kostela a přistupují k večeři Páně!

152 Mohl bych do toho vejít o něco hlouběji, ale ještě chvíli počkám, možná teď na to není vhodný čas. Cítil jsem se trochu zadržován od toho, co jsem chtěl říct. Ale já... můžete to vyčíst mezi řádky. Víte, co říká Bible, že jsou věci slušné a neslušné.

153 Vidíme, že se všechny ty věci, které se tehdy děly a národ... věda

říká, že je... před čtyřmi neb pěti léty: „Jsou tři minuty před půlnocí.“ Izrael je ve své vlasti. Církev je v Laodiceji. Ach! Na co očekáváme? Co se děje?

154 Hledáme večerní světlo. Ó, zajímalo by mě, jestli ho poznáme, když přijde? Nebo jestli to přejde nad našimi hlavami, jak tomu bylo v jiných věkách? Oni to nikdy nepoznali, až to zašlo příliš daleko.

Matouš 23:29, 31

155 Vzpomínáte si, že právě tito nábožní lidé zabýjeli proroky, kteří k nim byli poslání. Ježíš řekl, On řekl: „Vy pokrytci!“ Řekl: „Vy ozdobujete hroby proroků a vaši otcové je tam dostali a pak jim postavili hrobky.“

156 Pohledte na Římskokatolickou církev, jak ozdobila hrob svatého Patrika, jak ozdobila hrob Johanky z Arku. Tuto ženu zabili, upálili ji jako čarodějnici, protože byla duchovní a měla vidění. Upálili ji na hranici jako čarodějnici. O dvě stě let později vykopali těla těch kněží a hodili je do řeky, aby to odčinili, protože zjistili, že byla Kristovou služebnicí. Tehdy však nevěděli, kdo ona je, když tím církev procházela.

157 Nad lidmi to projde a nikdy to nepoznají.

Skutky 2:23

158 Ježíš; oni nevěděli, že to byl Syn Boží, dokud nebyl mrtvý, pohřbený a vzkříšený. Neobvinil je za to v den Letnic Petr? „Vy, muži, jste rukama bezbožníků vzali a zabili Kniže života!“

1. Samuelova 4:21

159 Ó, blikající červený signál Jeho příchodu je tady! Amen! Jsme na konci. Amen. Ten blikající červený signál je všude, všude je napsáno „Ichabod“. Ten čas je u konce. Čas vypršel!

160 Věda dospěla ke svému konci. Je to tak. Ted' vynalezli něco, co může vyhodit celý svět do povětří, jeden se bojí druhého. Jsou v době konce.

161 Civilizace se dostává do stavu, kdy lidé... kdy se věžička začíná překlánět dozadu. Lidé se už nechovají jako civilizovaní lidé. Dovedete si představit člověka, který by chtěl být beatnikem s licousy, které visí takhle dolů, a v bederních kalhotách nad kolena, a darebácky se plouží školním dvorem (ta inteligence světa, která má přijít po tomhle, pokud ještě nějaká bude) a odtahuje si malá čtrnáctiletá děvčata ven na ulici?

162 Dnes v motelu, kde bydlím, ležela venku nějaká matka, která neměla na sobě ani tolik oblečení, aby mi to stačilo jako hadřík na vyčištění mé brokovnice, a její manžel tam ležel na tom studeném větru taky tak. Oni si myslí, že jejich tělo je tak krásné, že je musí ukazovat.

Copak si neuvědomuješ, že je to ďábel? To je pravda. Svlékat se, to dělá jenom blázen. Legion to udělal, protože byl šílený. Všimněte si! My to tu máme, ale říká se tomu „styl“, kterému se říká „moderní“. My tomu říkáme „ďábel“! Mám tu Bibli, abych dokázal, že je to ďábel. Je to posedlost ďáblem, posedlost démonem (ne útlak), posedlost, která se vás zmocnila! Přesně tak. Zkuste jim o tom říct. Tak vybuchnou. Nechtějí s tím mít nic společného! Ne, přátelé. Oni mají svá vlastní přesvědčení, protože tam do těch jejich márníc, kam chodí, se jim pokárání nedostává. Sexuální přitažlivost se praktikuje ve školách a v církvích a jejich pastoři se to bojí pokárat a když, tak jen málokdy něco málo.

163 Jednoho dne jsem slyšel nějakého kazatele, jak říká: „Když vynalezli modré stíny na oči a červené rtěnky, tak udělali tento svět krásnějším.“ Kdyby služebník Božího Evangelia pronesl takovouto poznámku z kazatelny; potřeboval by výlet na Golgotu. To je naprostá pravda, když to Bible odsuzuje!

Izaiáš 3:18; 1. Korintským 11:5

164 A jedna letniční skupina řekla jedné sestře, která tam přišla s pláčem, protože si na hlavě upravila své dlouhé vlasy, řekli jí: „Ta tvoje ‚rezerva‘ na hlavě může splasknout.“ A řekli jí: „Musíš si ty vlasy ostříhat, protože to, co se píše v Bibli, že má... v Izaiáši 5. kapitole, nosili kulatou obruč jako měsíc.“ Tedy, jak může Bible něco takového říkat: „když žena dělá věci, které se nehodí,“ není způsobilá žít, když si ostříhá vlasy, dokazuje tím, že zohyzďuje svoji hlavu, takže její dlouhé vlasy [nesrozumitelná slova]. Jak můžete překroutit Bibli, že něco takového říká. No, co je to s našimi letničními ženami? Viděly jste příliš mnoho věcí v televizi a ve světě, a ne dost z Božího Slova, to vás nezajímá. Tedy, to říká Bible! To nejsem já. To je Bible!

165 Och, sexuální půvab! Nedávno mi jedna paní řekla, když jsem se o tom rozmluvil, že nosí tyhle golfky, řekla: „Já nosím kalhoty.“

166 Namítl jsem: „To je ještě horší.“ Vy... Bible to říká. On se nemění.

167 Vy říkáte: „To jsou baptisté.“ To jsou letniční. Já mluvím k vám. Tak je to. To je pravda.

168 Ale co se děje? O co tady jde? Někdo někde ztratil zábrany. Jeden můj starý přítel kazatel říkával:

*Otevřeli jsme závory, otevřeli jsme závory,
ztratili jsme zábrany,*

*přistoupili jsme na kompromis s hříchem,
ztratili jsme zábrany
a ovečky se rozutekly,
ale jak se dostali dovnitř kozli?*

169 Co se děje? Když zboříte zábrany — bariéry Božího Slova. Pamatujte, že na počátku bylo Božím programem ohradit svou Církev Jeho Slovem.

170 A když Eva rozumovala, řekla: „No, není to rozumné, mohla bych žít stejně tak dobře“, a udělala to.

171 A tak se to dělo pokaždé. To je důvod, proč jí bylo zakázáno být kazatelkou. Vidíte, právě to dovolilo zbořit zábrany. Odtud se v církvi vzali řadoví voliči, tohle jsou Letnice, a to jsou řadoví voliči. Není pro to žádné Písmo. Rozumíte? Co tedy děláte? To je ta samá smíšenina jako tam v Edenu. Všimněte si, že když se pak dostanete ke Slovu, říkáte o tom...

172 Nikdo tomu nemůže odporovat! Já vyzývám každého, aby to řekl. Kázal jsem na téma „Semen hada“ a jak mnoho se jich kvůli tomu pobouřilo. Vyzval jsem některé muže, aby mne z toho přišli usvědčit. Nikdo se nenašel.

173 Nedávno v Chicagu; máte ty pásky, oni si mysleli, že mě na něčem nachytají. Měli tam celou velkou kazatelskou společnost Chicaga, bratra... jak se jmenuje, Tommy Hicks a byl tam bratr Carlson. A dva dny předtím mě Pán v noci vzbudil a řekl: „Jdi a postav se k oknu.“ Šel jsem a byla bouřka. Řekl: „No, nastražili na tebe past.“ Řekl: „U snídane se ničeho neboj. Jdi, Já budu s tebou.“ No, toto je ve jménu Páně. Můžete se jich zeptat a zjistit si to. Je to na pásku, předem předpovězeno. Řekl: „Tak se tedy neboj a jdi a stůj při tom,“ řekl, „Já budu s tebou.“

174 A následujícího dne jsem se setkal s bratrem Carlsonem, vedoucím tamější pobočky, a s Tommy Hicksem. A on mi řekl, abych se s nimi sešel, a že půjdeme na snídani do restaurace Town and Country. Posadil jsem se přesně tam, jak bylo řečeno. Řekl jsem: „Bratře Hicksi, jsi doktor teologie a my se tu setkáme s věhlasnou skupinou místních kazatelů, s jejich chicagským sdružením, proč nejdeš a nepromluvíš za mě? Udělal jsem pro tebe spoustu věcí.“ Jen jsem ho zkoušel.

On odpověděl: „Ó, to bych nemohl udělat, bratře Branhame.“

175 Řekl jsem: „Dobře, proč nemůžeš?“ Řekl jsem: „Udělal bych pro

tebe cokoliv, tak proč to ty neuděláš pro mě?"

176 On řekl: „Ó, já bych to nemohl udělat, bratře Branhame. Oni by s tím nesouhlasili.“

A bratr Carlson dodal: „Oni by nesouhlasili.“

177 Řekl jsem: „Ty víš proč.“ Řekl jsem: „Něco vám řeknu, je to proto, že vy, oba dva, víte, že na mě nastražili past s otázkami.“ A řekl jsem: „Tady to máte.“ No, je to na pásku. Jestli chcete tu pásku, můžete ji mít. A vy všechny ty muže znáte. Tak jsem řekl: „Předminulou noc jsem měl vidění, že tady dnes ráno budeme takto sedět a Tommy to odmítne.“ A pak jsem řekl: „Teď sledujte, máte — máte tu hotelovou místnost zajednanou.“

„Ano.“

„A pronájem je zaplacený.“

„Ano,“ řekl bratr Carlson.

178 „Ale to místo nedostanete. Tak praví Pán!“

„Proč?“

179 „Půjdete na nějaké jiné místo. To je zelená místnost; my půjdeme do hnědé místnosti. Já budu sedět v rohu; doktor Mead bude sedět napravo ode mě; a ten starý černý kazatel se svou ženou budou sedět tady vlevo, tak to přesně bude.“ A dále jsem řekl: „Sledujte to, a jen pojdte se mnou. Viděli jste, jak Bůh uzdravuje nemocné, podívejte se jednou na Něho v boji!“ Řekl jsem: „On je velký, úžasný.“ Řekl jsem: „Pouze sledujte otázky a sledujte, jak to bude umlčeno!“

A když jsme se tam toho rána dostali...

180 Pokud chcete ten pásek... Jíme, máš ho, nepřinesl jsi ho? Rovnou zde, přímo tady, můžete si ten pásek vzít, pokud chcete, po shromáždění.

181 Řekl jsem: „Co proti mně máte? Co se s vámi děje, chlapci?“

182 Bratr Carlson řekl: „Dobře, bratr Branham mi před dvěma dny řekl, že budeme mít...“ a oni tu budovu nedostali, zrušili to. Oni jim to nemohli pronajmout, protože ji dostala nějaká hudební skupina, a oni nevěděli, že už mají zaplacenou zálohu, a tak to museli Obchodníkům zrušit. A pravděpodobně jste už o tom slyšeli, aspoň bratr Williams, tady. A on řekl: „Bratr Branham mi předem přesně pověděl, kde bude každý člověk sedět, a také mi řekl, co se bude dít.“ Dále řekl: „Jedna věc,“ řekl, „já... celá řada z nás nemusí s bratrem Branhamem ohledně jeho

poselství souhlasit, ale“ řekl, „my musíme uznat jednu věc, on se to nebojí říct,“ takže pak řekl, „je v tom nebojácný.“ Dále řekl: „Tak tedy, prosím, bratře Branhame.“

183 Řekl jsem: „Než začneme, chci, pokud by se našel někdo, kdo nesouhlasí ohledně něčeho, co jsem řekl, aby si vzal Bibli a postavil se sem vedle mě.“ A to vám najednou byla ta nejtišší skupina, jakou jste kdy viděli. Řekl jsem: „Když to nemůžete ničím dokázat, tak mě nechte na pokoji! Ano. Bratři, já jsem tady proto, abychom spojili společně ruce, ale my se musíme vrátit k biblickým pravdám.“

184 On řekl: „Proč nenecháš ty ženy na pokoji? Lidé věří, že jsi Boží vidoucí.“

Řekl jsem: „To jsem nikdy neřekl.“

185 On řekl: „Ale lidé tomu věří.“ A řekl: „Proč se od těch žen nedržíš dál?“ Řekl: „A přestaň jim říkat, jak se mají oblékat a stříhat a co mají dělat. Proč se od nich nedržíš dál? Proč je neučíš, jak mají přijímat dary a dělat něco pro Boží slávu?“

186 Řekl jsem: „Jak je pro všechno na světě můžu učit algebru, když se ani nechťejí naučit abecedu?“ Přesně tak. Musíte se vrátit k základu a začít.

Bože, buď nám milostiv. Ano, přátelé.

Malachiáš 4:6

187 Jsme tady, čas konce. Červené světlo bliká! Příchod Páně je blízko. Ano, přátelé. Poslouchajte! Poselství poslední doby by mělo splnit požadavky času konce. Tam, kde pobloudili, tam by je poselství mělo vrátit zpět. Poselství o konci času vždy odpovídá podmínkám konce času. V celém Písmu. Bude se to muset stát v tomto čase, volání zpět k tomu originálnímu Slovu. Ó! Stejně jako to svého času dělali jiní poslové, i toto poselství bude muset být stejné. Je nám to zaslíbeno. Bůh to zaslíbil ve svém Slově! Malachiáš 4 řekl, že se to stane: „Obnoví víru dětí zpět k otcům.“ Zaslíbil to a my v tom dni žijeme!

188 Ó, vždy to tak bývalo, pokaždé, že to byla skupina vůdců, která lidi zmátla. Nejde ani tak o lidi, ale o vůdce, kteří je zmatou. Teď se...

Řeknete: „Ach, bratře Branhame!“

Matouš 4:10; Lukáš 4:8

189 No, moment, musíme to dokázat biblicky. Pokud to není v Písmu, pak to není k ničemu. Svými slovy moudrosti, v jejich neinspirovaném vedení, slovy světské moudrosti, jsou... Jakže, jsou tam někteří z těch

gěníů, kteří to umí dát dohromady, ale myslíte si, že satan v tom také není geniální? Nepřistoupil snad k Ježíši Kristu a neuvedl mu důvod, a dokonce necitoval mu Písmo? Ano, udělal to! On je v tom geniální. Ale Ježíš se s ním nikdy nehádal, řekl: „Rovněž je psáno! Odejdi ode mne, satane.“ Ano, vůdcovství bez inspirace.

4. Mojžíšova 16:3

190 Podívejte se na Chóreho, když Bůh poslal Mojžíše s poselstvím, Chóre a Dátan si mysleli, že přijdou k Mojžíšovi a řekli: „No, počkej, bereš si toho na sebe příliš moc! Myslíš si, že jsi jediný oblázek na pláži; kachna v louži, že jsi jediný. Dávám ti na vědomí, že jsou tu i jiní lidé, kteří jsou svatí!“ Mojžíš nenamítal, že nejsou svatí. Ale měl pověření, které musel splnit. A oni zorganizovali skupinu a šli proti Mojžíšovi.

4. Mojžíšova 16:18

191 A Bůh mu řekl: „Jdi a postav se tamhle u dveří.“ Ti muži měli v ruce kadidelnici a víte, co by ta kadidelnice způsobila. Bůh otevřel zemi a ona je všechny pohltila. A oni v ní měli oheň z oltáře. S ohněm v kadidelnici, jakkoli to bylo fundamentální, oni nedokázali rozpoznat poselství.

4. Mojžíšova 16:28

192 Bůh řekl: „Posílám tě tam dolů, Mojžíši, abys to udělal. Přiveď je sem.“

193 Vidíte, nedokázali to rozpoznat. Mojžíš s nimi jednal „příliš spatra“. Stejně jako byl Eliáš pro školu proroků příliš „spatra“; zůstaňte ve Slově.

Matouš 16:18

194 To je to, co vy letniční lidé musíte udělat, oddělit se od zbytku světa a srovnat se se Slovem. No, nezapadněte zpátky do toho, z čeho jste vyšli, nechávejte se unášet proudem! Neodřezávejte svou kotvu od Golgoty. Držte se Božího Slova, protože „na této skále postavím svou církev“, zůstaňte v tom.

195 No, Dátan a ti ostatní si mysleli, že jsou... oni byli právě tak... že by to mohl být i někdo jiný. Vidíte, to je lidská inteligence, která se snaží vnést své nápady do Božího Slova. To je dobrý nápad. Lidská inteligence, která se snaží vnést své nápady do Božího Slova. To se nepodaří. To nebude fungovat! Nikdy to nefungovalo a nikdy to fungovat nebude.

Jan 8:46; Jan 10:37, 38

196 Podívejte se na Ježíše, když tam stál a řekl: „Kdo z vás mě může usvědčit z hříchu? Kdo z vás může ukázat, že jsem neudělal přesně to, co jsem měl udělat, co říká Písmo? Tvrdím, že jsem Mesiáš. A nedělám-

li skutky svého Otce, nevěřte mi. Pokud je však dělám, i kdybyste nevěřili mně, věřte těm skutkům, které dělám, ony o mně svědčí.“ Přesně tak. Ale oni tomu nemohli uvěřit, chtěli to po svém.

197 Možná to nemyslí vážně a mýlí se. Nemají na mysli... Nevěřím, že to lidé chtějí udělat. Nacházím v těch velkých denominačních církvích spoustu skvělých lidí. Nacházím fajn lidi. Ale je to tak, jak to řekl ten právník v rádiu, když jsem sem jel: „Je to zvláštní, jak můžou duchovní stát za kazatelnou a vidět, jak přichází tato doba, a nevzbudí to v nich spravedlivé rozhořčení nad hříchem tohoto světa!“ A tak se musí postavit právník a říct to! „A jak můžou laici používat své peníze na všelijaké zoologické zahrady a parky a podobně, a nesponzorovat program misionářů, aby nesli světu Evangelium.“

198 Když hladoví misionáři, nemají na nohou boty... haleluja. Žádná denominace je nepodpoří, protože se postavili za Boží Slovo. Není nic, co by je podpořilo. Když je tam dostanete s něčím, co by je podpořilo, co potom mají? Velkou hromadu dogmat. Skutečný, opravdový misionář, kterého následují znamení, musí být závislý na nějaké pradeně, která pro něj ušetřila pár drobných. Všimněte si, tady to je.

Matouš 15:14; Lukáš 6:39

199 Možná to nemysleli... No, ale co je s nimi? Oni jsou slepí. Ježíš to řekl. Vzpomeňte si, vzpomeňte si, Ježíš řekl totéž. Zdá se, že dnes...

200 Poslouchejte, doufám, že nejsem kritický. Když mluvím pravdu, nemějte pocit, že vás kritizují. Jenom se snažím... Miluji... A když ne... horlím pro církev. Tohle je asi církev Sborů Božích, nebo co to je, nebo nevím, co to je. Nedělám v tom žádný rozdíl. Je to církev Boží. To je to, čím ona je, věřím, že je to církev Boží. Tedy, tím bychom měli být všichni, nikoliv denominací, církví Boží, ale my musíme být křesťany v našich srdcích. Ta církev Boží přebývá ve zdech, ne v názvu, a tak dále.

201 Dnes se na lidi klade až moc velký důraz, že je důležité jen členství. No, podívejte se na baptisty, kteří mají probuzení. Ó, oni to jednou měli. Měli v roce 44 slogan: „O milion víc v roce 44.“ Poselství Billy Grahama se šíří dál. Jistě, je to skvělá věc. Metodisté, baptisté, presbyteriáni, byly to velké věci, ale jak to dopadlo?

Matouš 15:14; Matouš 23:15

202 Ježíš řekl farizeům: „Vy slepí vůdcové slepých. Obcházíte moře, abyste obrátili jednoho člověka, a pak z něho uděláte dvojnásobné dítě pekla, než jaké bylo na začátku.“ A tak jsme dneska dopadli.

203 Billy Graham, když jsem se zúčastnil jeho snídaně v Louisville v

Kentucky, tam přišel, velice přísný, takový, jakým on doopravdy jako evangelista je, a řekl: „Já jdu... Pavel řekl... tady je příklad. Pavel přišel do města a obrátil tam jednoho člověka a když se tam za rok vrátil, místo jednoho jich měl třicet.“ Řekl: „Já jdu do města a získám třicet tisíc obrácených, a když se za rok vrátím, nemohu tam najít ani třicet.“ Dále řekl: „Co se to děje?“ A obdivoval jsem přístup takového evangelisty. Zvedl prst nahoru, sedělo tam asi tři sta lidí, a řekl: „To jste vy, líná banda kazatelů.“ Řekl: „Sedíte v kancelářích s nohama na stole a telefonujete lidem, aby k vám přišli a připojili se k vaší církvi. Měli byste jít a navštívit je.“

204 Seděl jsem tam, pomyslel jsem si: „(Ó, Bože!) Víš, evangelisto Billy, jsi skvělý člověk. Já jsem jen hlupák. Ale dovol, abych se tě na něco zeptal.“ Přál jsem si, abych se mohl otočit a říct to, ale já toho bratra obdivuji, myslím, že je to Boží služebník. Ale velice rád bych řekl pouze toto: „Billy, jakého druhu kazatelem musel být Pavel, aby šel za tím prvním, kterého získal?“ Co se stalo? Pavel ho nenechal jen zvednout ruku na potvrzení svého rozhodnutí, on ho přivedl přímo ke křtu Duchem svatým, zapálil jeho duši, a on nedokázal mlčet.

205 O to dnes jde, o členství. Ano. Členové, velké členství, velké třídy nedělní školy, jsou vypláceny odměny za nově obrácené a za to, když přivedete někoho z jiné církve, aby bylo vidět, kdo jich má nejvíc. Víte, to je farizejství! A potom se tím vychloubají: „Minulou neděli jsme je porazili.“ Pokud jste se dostali na místo, kde musíte z Boží církve dělat závody přeběhlků, pak je na čase zavřít za sebou dveře a jít domů.

206 Boží církev je Božím živým článkem tady na zemi, která projevuje Ježíše Krista. Víím, že to není populární, to ani nemůžete očekávat. My doufáme, že budeme mít pravdu.

1. Královská 19:12

207 Děláme z toho velké vychloubání... ale víte, že velký halas nepřitáhl pozornost proroka Eliáše. On slyšel, jak kolem prochází oheň a kouř, hrmot a blýskání, teče krev a olej a všechno možné, nikdy ho to nevzrušovalo. Víte, Amerika vždy hledá nějakou velkou věc s velikým rámusem. Ale Bůh má stále ten tichý, jemný hlas, který přitahoval proroka.

208 Víte, jednou vyjel na pole vůz, a když jel po poli, tak to kodrcalo a dělalo to veliký rámus. A když se vracel zpět, jel po stejných hrbolech a nedělal ani trochu hluku, protože byl naložen dobrými věcmi.

209 Ale my svá prožití zakládáme na spoustě hluku. Jak to můžeme

dělat, jak můžeme takové věci takto dělat? Ach! A pak do toho vecpat půvab Hollywoodu, mít za kazatelnou ženy v tak přiléhavých a sexy šatech, které tančí v duchu. Já nevím, co je to za ducha!

210 Já nechci být kriticky, mám vás rád. Pokud ne, Bůh mě bude soudit, jestli mám nějaký jiný cíl než tenhle. Rozumíte?

211 Ale vy to chápete, vidíte. Tam byli letniční unesení proudem. „Máme toho více, než má bratr na rohu.“ Ó! „Máme více, než mají Sbory Boží, protože my jsme jednotáři, nebo my jsme trojiční, a my jsme...“ tohle a ono, nebo tamto, všechna ta rozdílná ocejšování, jak vidíte. Ach, bratře, to pro Boha nic neznamená. On jedná s jednotlivcem. Dobře.

1. Královská 19:12, 13

212 Všimněte si, velký rámus, ale proroka to nezaujalo. Prorok se o velký hluk nezajímal. Ale jakmile uslyšel ten tichý, jemný hlas, poznal, že je to Slovo, zahalil si tvář a vyšel ven.

213 Víte, že slunce dokáže za patnáct minut, bez jakéhokoliv hluku, načerpat více vody než všichni... a my uděláme více hluku, když načerpáme galon vody, než slunce milion barelů. To je pravda. My vždycky hledáme něco s velikým kraválem a s hlasitým „hurá“. A když přijde na biblická fakta, abychom přijali Slovo, tak to vyjde najevo. Vidíte? Přicházejí a říkají: „No, požehnej vám Bůh, říkám vám...“

214 Nedávno jsem tady potkal jednoho člověka... Neříkám to proto, aby to znělo škodolibě, prosím, odpusťte mi, jestli si myslím, že to dělám škodolibě. Byl jsem na stanovém shromáždění a kazatel, letniční kazatel, přivedl s sebou svoji manželku, aby hrála na klavír. A když mi představil svoji manželku, tak jsem namouduši málem padl. Ta žena měla krátké natupírované vlasy, v uších měla zavěšené velké náušnice a na rtech měla vrstvu rtěnky nebo jak se tomu neřádu říká a nalakované nehty. Vypadalo by to... vypadala příšerně; velké, dlouhé pazoury a podobně. A sexy vypadající; malé titěrné šatičky na sobě, které nezakryly, když si sedla, ani její kolena. No, tak jsem tam chvíli stál a říkám: „Bratře, urazím tvé city, když ti něco řeknu?“

215 Řekl: „Jistěže ne.“ Milý muž a ona vypadala jako milá žena.

Zeptal jsem se: „Tvrdíš, že tvá žena je svatá?“

Odpověděl: „Ano.“

216 Řekl jsem: „Odpusť mi ten výraz, ale připadá mi, že ne.“ Řekl jsem: „Je to tak, nebo něco takového.“

217 On řekl: „Co tím myslíš, bratře Branhame?“

„Aha,“ řekl, „ty jsi ještě ze staré školy.“

218 Odpověděl jsem: „Jsem ze školy Písma. Přesně tak, ze školy Písma.“ Nevěřím, že se takto prezentuje svatý, nemohu za to, když to Bible odsuzuje. Rozumíte?

219 Dobře, zdá se, že pokaždé slyšíme jenom to: „Oni měli čtyřicet rozhodnutí, čtyřicet čtyři rozhodnutí“; „my jsme měli tři sta rozhodnutí.“ No, to jsou přece vyznání. A vyznání jsou „kameny“. To je pravda, protože Petr byl po svém vyznání nazván „kamenem — malou skálou“. Petr, jeho vyznání. No, dobře, kameny jsou v pořádku, ale k čemu nebo jakou hodnotu má kámen pro stavbu, jestliže tam není opravdový kameník s nabroušeným náradím Slova, který by je opracoval a udělal z nich Boží syny? Rozumíte? K čemu je dobré vyznání?

220 A proto, když se vrátíte, nemůžete najít třicet z třiceti tisíc. Prostě vykutálíte kameny z prachu a zakutálíte je tam, ale ony se ještě nehodí do chrámu. Musí být nejprve otesány, proměřeny Božím Slovem, vloženy tam, spojeny dohromady, postaveny na základech apoštolského učení, jehož úhelným kamenem je Ježíš Kristus. A On řekl: „Kdo věří ve mě, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ To je pravda!

Jan 13:35

221 Jak můžeme být církví, když jeden druhým pohrdáme? On řekl: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, když budete mít lásku jedni k druhým.“ Když budeme přetahovat lidi a rozdělovat se pro denominační rozdíly... neobviňuji z toho lidi, ale obviňuji z toho denominace. To je pravda. Vůbec ne lidi. Rozumíte? Je to tak špatné, přesto...

Malachiáš 4:5

222 Musíte mít tento ostrý nástroj, Boží Slovo, abyste z nich zformovali syny této budovy. Ó! Moje modlitba zní: „Bože, pospěš si s Malachiášem 4. Dej nám poselství v těchto posledních dnech. Dej nám někoho, pošli něco, co by zachránilo tuto letniční církev.“

223 Jakého posla by nám Bůh poslal pro tyto poslední dny? Řeknu ti to, milý bratře, sestro, jako tvůj bratr a spoluslužebník, jenž očekává příchod tohoto času, bude to stejný druh posla, který přišel do jiných časů. Stejný druh! On by měl přivést církev zpět do Slova. Bože, dej, ať pro tuto věc položíme základy, než se ona dostaví. Než on přijde, položme základy a budme vybroušenými kameny, připravenými postavit se ruku v ruce, až ho Bůh pošle, protože On zaslíbil, že to udělá.

Matouš 11:14

224 No, teď vím a pociťuji, že se to ke mně vrací zpět. A pamatujte,

že s tím malým darem, který mám, mohu zachytit rozlišování ducha, rozumíte. Vy se teď proti tomu stavíte, když jsem řekl Malachiáš 4. Ale dovolte, že vám něco řeknu: Ježíš řekl: „Pokud to jen můžete přijmout, to je ten Eliáš, o kterém se mluvilo.“

Malachiáš 3:1; Matouš 11:10, 14

225 Ale když si uvědomíte, co řekl v Matouši, v 11. kapitole a v 6. verši: „Můžete-li to přijmout, toto je ten, o kom bylo řečeno, když řekl: Hle, já před tvou tváří posílám svého posla.“ To byl Malachiáš 3, nikoliv Malachiáš 4.

Malachiáš 4:1, 3

226 V Malachiáš 4 totiž řekl: „Ještě než přijde ten den, země bude spálená a lidé budou po ní chodit, bude spálená jako strniště.“ To je pravda. On tedy mluvil o poslovi před Jeho tváří, což byl Eliáš.

1. Timoteovi 1:17

227 Já nevěřím na všechny ty věci, které se dnes říkají o Eliášově rouchu a všech těch nesmyslech. Všichni tito podvodníci musí samozřejmě přijít, aby překroutili tu pravou věc, když ona přijde. Ale řeknu vám, že na konci tohoto letničního věku povstane posel a všechny ty věci smete. Bude to člověk. Ne skupina, ne organizace, ale člověk. Vždycky to tak bylo a Bůh nemůže změnit svůj program, je to věčný Bůh.

Malachiáš 3:1; Malachiáš 4:1, 3; Matouš 11:10

228 Pamatujte, že kdyby ten posel — Jan — byl poslem z Malachiáše 4, pak by Písmo selhalo, protože by podle něj... „Země bude spálená jako strniště, a spravedliví vstoupí na popel bezbožných.“ Takže si to přečtěte a uvidíte, jestli to není pravda. Rozumíte? Ale Ježíš toto nikdy neřekl, odvolával se na Malachiáše 3: „Pošlu svého posla před svou tváří, aby mi připravil cestu.“ To je přesně tak.

Malachiáš 4:6

229 No, ale pamatujte, že ten druhý měl obrátit víru dětí zpět k otcům, obrátit víru dětí zpět k víře otců, k původní Bibli.

230 Přesně to udělal Mojžíš. Přesně to udělal Ježíš. Přesně to udělal každý posel v Bibli, když na konci dané dispensace obnovil poselství. Lidé to kvůli těm organizacím a jiným věcem v těch dnech všechno zamotali.

Jan 6:37, 44, 65; Skutky 13:48

231 A dnes udělali totéž! Hledáme tedy posla. Bože, pošli ho! Myslíte, že ho přijmeme? Ne, přátelé! Určitě to bude podivín a fanatik, ale Bůh ho potvrdí. Skuteční věřící, ti předurčení k věčnému životu; Ježíš řekl: „Přijdou všichni, které mi Otec dal, a nikdo nemůže přijít, pokud ho můj Otec nepřitáhne. A všichni, které mi dal Otec (minulý čas), přijdou.“

Přesně tak, byli...

232 Nevěřím v toto baptistické učení o věčné jistotě. Věřím tomu svým způsobem, ale věřím, že máte jistotu, dokud jste v církvi. Ale když vystoupíte zpod krve Ježíše Krista, jistotu nemáte. Jsem v bezpečí před deštěm, pokud jsem uvnitř.

233 A když jste pokřtěni do Ducha svatého a tvrdíte, že Ducha svatého máte, a potom popíráte Boží Slovo? Říkáte, že jste uvěřili a přijali Ducha svatého, a potom popíráte, že Slovo je pravdivé? Jak to tedy může být Duch svatý, když to byl On, kdo tuto Bibli napsal? Popírá snad Duch svatý své vlastní Slovo a říká: „Já jsem se mýlil, ty máš pravdu“? Ne, to není Bůh. Ne, přátelé.

234 Ostrý meč! (Pane pošli nám mocné poselství.) To je to, co očekáváme. Co se ale potom stane, když On přijde ty kameny upravit a otesávat pro stavbu? Mnoho z nich neobstojí ve zkoušce Slovem, jelikož budou milovat svou organizaci víc než Boží Slovo, přestože to Slovo bude tím mužem potvrzeno. Bude to prorok, který přijde ve jménu Páně, a bude to ten, který přijde na zem. Já tomu věřím.

Ó, všichni říkají: „To bude skupina lidí.“

235 Chci, aby mi někdo v Bibli ukázal, kde to bude skupina lidí. Bůh by tím porušil své vlastní Slovo, On to nemůže udělat. Ne, přátelé. On to tak zaslíbil. Bude to jeden muž. A pak s ním budou další, samozřejmě, tisíce, celá Církev věřících bude s ním, všude.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26, 28

236 Jako za dnů Noe jich nebude mnoho zachráněno, protože Ježíš řekl: „Jako bylo za dnů Noe.“ Víte o tom? Jak za Lotových dnů (spočítejte si je), tak to bude.

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

237 „Nebe a země pominou, ale mé Slovo ne.“ Chápete, co tím myslím? Ó, bratře, měli bychom si udělat inventuru, možná je o mnoho později, než si myslíme. Možná se jednoho dne probudíme a uvidíme, že jsme něco propásli. Buďte opatrní! Bděte, modlete se, hledejte, zkoumejte, ať vám to neprojde nad hlavami. A pamatujte, když se káže Boží Slovo, Bůh je vůči svému Slovu zavázán, aby ho potvrdil.

Lukáš 17:28, 30

238 Víte, co tam řekl, co se stalo za dnů Lota? On řekl: „Jako bylo za dnů Lota.“ Co se tam stalo, těsně předtím než spadl oheň? Co se znovu stane, těsně předtím než spadne oheň, jaké církev dostane poselství? Teď ne Sodoma, ale vyvolená Církev. Vždy to bylo ve třech; zde jsou

Sodomští; Lot a jeho skupina, formální církev; Abraham, ti vyvolení. Všichni tři obdrželi poselství, ano, od různých poslů. Sledujte, kdo přišel k vyvolené Církvi, co On udělal Abrahamovi. Ježíš řekl: „Tak tomu bude při příchodu Syna člověka.“ No, tohle nemůžeme popřít, to je přesně to, co řekl Ježíš. Takže samozřejmě to tak bude.

Jan 5:39

239 Teď mnozí... když přišel Ježíš se zkouškou a když řekl: „Zkoumejte Písma, neboť se domníváte, že v nich máte věčný život, a ona svědčí o mně.“ Mohli obstát v této zkoušce? Ne. A každý ví, že všechna skalní vyznání, která neobstojí ve zkoušce Slovem, jsou hozena na hromadu. Prasklé, děravé, ve zkoušce neobstojí. Ó, člověče, potom ať skončí v hromadě šrotu! U Boha se vždy počítá charakter, ne množství.

240 Na závěr. Omlouvám se, že jsem vás tak dlouho držel, neměl jsem to v úmyslu. Dovolte mi ještě minutu — dvě, uvést tuto poslední poznámku, a potom za chvíli skončím. Doufám, že jsem vám řekl něco, co vám pomůže, rozumíte, abych vás přiměl ke studiu. Chápete?

241 Bůh vždy počítal charakter, ne členy. A dnes je to naopak. Místo charakteru počítáme členy, pěkné oblečení, dobré platiče.

242 Eliezer vydržel do konce, dokud nenašel charakter. Přesně tak. Koho získá? A on důvěřoval Bohu. Charakter k čemu? Charakter pro Izáka, nevěstu, jejímž předobrazem je církev. Víte o tom? To bylo přirozené Abrahamovo semeno; ale toto je královské Abrahamovo semeno. Tedy, jestliže Eliezer, ten posel, který se žene, aby našel nevěstu, a snaží se najít charakter, jestliže přichází tento muž, posel posledního dne, který se snaží najít nevěstu pro Krista, on nebude hledat denominační členství. On bude hledat charakter, který je ochotný.

243 Sledujte! Nejdřív dobrý charakter, a pak ji připravit na setkání s Izákem. Poté, co našel charakter; snažil se ji přimět, aby se zastavila dost dlouho, aby si vyslechla jeho poselství o Izákovi.

244 To je posel těch posledních dnů, večerního světla, nejprve má najít tu církev (kde uvěří poselství?), ulovit ji. Dokážete pochopit to, o čem mluvím? Najít církev, která vás vůbec pustí dovnitř, kde vám nezabouchnou dveře před nosem. Ale když takovou církev najdete, našli jste charakter. A potom, pokud se zastaví na tak dlouho, abych jí řekl, jak má být ta nevěsta oblečená! Ona musí být oblečená. Stát tiše! Jestliže bude schopná...

245 Podívejte se na malou Rebeku, jak naslouchá každému slovu, její srdíčko se rozbušilo, tluče. Ona... on k ní promlouval. No, teď jsi to

vydržel do konce. Kam mám jít, abych našel ten charakter? Ale potom, až najdu ten charakter, tak ji přiměji k tomu, aby se na chvíli v klidu zastavila, dokud ji nepřipravím, aby se s ním setkala. Ó, jak ohromující! (Kéž bychom měli trochu více času na těch hodinách.) Aby se připravila; aby pokojně stála a vyslechla jeho poselství o něm. Eliezer nemluvil o sobě, ale o tom, kdo ho poslal! A on měl dary, které dokazovaly, že byl poslán od něho. Amen! Těmito věcmi ji chtěl odít. Víte, jak ji upravil.

246 Kdybych ji tak mohl přimět, aby si umyla obličej! Rozumíte? Víte, právě jsem pocítil, jak mě něco přidržuje, a tak budu raději zticha. Každopádně jsem už řekl dost, víte, o čem mluvím. Teď poslouvejte, prostě se zastavte.

247 Všimněte si, že posel poslední doby bude mít za úkol připravit svaté, připravit nevěstu pro Ženicha. To bude jeho poselství. Chcete se teď naučit abecedu, abyste se později mohli učit algebru? Až se otevrou tyto další pečeti na zadní straně, budou zjeveny jen jim. To je pravda. Nejprve se uče abecedu. Co je to ABC? „Vždy věřte Kristu!“ (ne nějakému vašemu vyznání) — Kristu. Rozumíte? Věřte tomu, co říká On, ne tomu, co říká někdo jiný.

248 Pokud je to v protikladu, když vám třeba nějaký člověk řekne: „Ženy, je v pořádku, když si ostriháte vlasy,“ vy víte, že lže. Bible říká, že je to nesprávné. Pokud někdo říká: „Můžeš být diákonem, a přitom mít čtyři nebo pět manželů,“ lže. Je to v rozporu se Slovem. Rozumíte? A všechny ostatní věci, o kterých mluvíme, si porovnejte se Slovem, a zjistíte, jestli je to podle Slova.

Malachiáš 4:6

249 Přiveďte církve zpět do Slova. Tak tedy, co má tento posel z Malachiáše 4 dělat? Obnovit zpět původní víru, víru ve vzkříšení. Totiž, že viděli Ježíše potom, co povstal z mrtvých, viděli Ho působit mezi nimi.

Skutky 20:9

250 To byli muži mála slov. Oni vyšli a kázali Slovo. Ó, kázali dlouho, Pavel jednou kázal celou noc. Vidíte? Jeden mládenec vypadl z budovy a zabil se. Pavel položil své tělo na něj a přivedl ho zpět k životu, vidíte. A pokračoval v kázání.

251 No, všimněte si, že to byli jiní lidé než ti, které dnes nazýváme Ph., L.L., Q.U.S.T., nebo jak tomu chcete říkat. Co? Odděluje posla a... spíše poselství skrze posla, oddělí věřící od nevěřících. Někteří se do toho zařadí a někteří ne. Někteří z luteránů... někteří z katolíků se k Lutherovi přiřadili a někteří ne. Někteří z luteránů se přiřadili k metodistům, někteří ne. Někteří se přidali k letničním, někteří ne.

Někteří se zařadí k večernímu světlu, někteří ne.

252 Jak ale poznáte, jestli je to večerní světlo, nebo ne? Vyzkoušejte to pomocí Slova (nejen jednoho slova, ale se Slovem vcelku) a zjistěte, jestli je to správné, nebo ne. Ó, v čem to je? Jestliže pak toto poselství nese potvrzení toho, že Bůh vykonal to, co řekl, že vykoná, a je to podloženo Slovem, pak je to Slovo potvrzeno, jak se stalo v jiných dobách a jiných proroctvích.

253 Všimněte si, když to poselství... Všimněte si, když je poselství lidmi odmítnuto; a posel se zdá být zcela poražen; nemůže získat další dveře, nenachází místo.

Matouš 14:19; Marek 6:41; Lukáš 9:16; Jan 6:11, 19

254 Jak to bylo s naším Pánem. Vzpomeňte si, když On byl... ó, když uzdravoval nemocné, tento mladý prorok: „Ó, je to skvělý chlapík!“

„Budte zdráv, rabi, jak se vám daří?“ Ale jednoho dne se posadil a začal jim říkat pravdu. Nalezl si přízeň církve, lidí. Tisíce lidí Jej následovalo. Kromě dvanácti měl kolem sebe sedmdesát služebníků. Ale jednoho dne, když proměnil chléb... nebo proměnil... rozmnožil chleby, aby dokázal, že je Bůh, protože jedině Bůh dštil z nebe chléb, rozumíte. On ty chleby rozmnožil. A hned potom... chodil po vodě, dělal zázraky a dělal věci, které dělal, aby dokázal, kým byl.

Jan 6:60

255 A potom, když to udělal, posadil se a začal k lidem přísně promlouvat. Lid se odvrátil. A těch sedmdesát řeklo: „Ó! Kdo to může poslouchat? To je tvrdá řeč. Ty boříš to, o čem jsme si opravdu mysleli, že je jinak. Kdo jsi, že nám říkáš takovéto věci?“ A odešli.

Jan 6:67

256 Nato se Ježíš obrátil ke své malé skupině, jako za dnů Noe, jako za dnů Sodomy, a zeptal se: „I vy chcete odejít?“

Jan 6:68

257 Tehdy Petr pronesl tato velká slova: „Pane, kam bychom šli?“ (Bože, pomoz nám.)

258 Všimněte si, že když je to poselství odmítnuto a posel se zdá být poražen, tehdy vstupuje na scénu Bůh a jeho poselství končí.

259 Noe (nyní na závěr), Noe kázal ve dveřích svého korábu sto dvacet let, až se mu nakonec vysmáli; Noe vešel do korábu v domnění, že... že to prostě bude v pořádku. Bůh zavřel dveře. A lidé se potloukali kolem, aby viděli, co se bude dít. Sedm dnů tam seděl, ale vydržel to do konce, a sedmého dne přišel déšť.

260 V čem se nacházel Mojžíš? Přímo při plnění svých povinností, když vedl lid. A Rudé moře se mu postavilo do cesty. Byl na konci své cesty. Tehdy přišel Bůh s východním větrem a rozdělil moře, na konci cesty.

Daniel 6:13, 16

261 Byl to Daniel, kdo stál na svém poselství: „Nepošpiním se tímto královským světem.“ On byl věrný Bohu. Byl na samém konci své cesty, vypadalo to, že nastal konec jeho času, když ho hodí do lví jámy. Ale Bůh vstoupil na scénu.

Daniel 3:17, 18

262 A jednoho rána jižně v Babylónu... amen! Mohu se podívat do nebe, vidím Trůn, anděly stojící kolem. Podívám se sem dolů do Babylónu, vidím rozpalenou pec. Vidím tři mládence, jak tam stojí a říkají: „Náš Bůh nás může vysvobodit“ Vidíte? „Ale my se tvému obrazu nepokloníme, protože to je v rozporu se Slovem.“ Rozumíte? „Stojíme zde.“

263 „Dobře,“ řekl král, „vyjděte sem po schodech nahoru, budete upáleni.“ Velký, svalnatý muž s kopím, a tady oni vycházejí po schodech, krok za krokem, kde žár je silnější a žhavější.

264 Vidím anděla, který stojí vedle Trůnu, který vytasil meč a řekl: „Otče, pohleď tam dolů, co se to tam děje! Dovol mi sestoupit dolů, já jsem Gabriel, já tu situaci změním.“

265 „Zasuň svůj meč do pochvy, Gabrieli. Já to sleduji.“

266 Tady přichází další a říká: „Otče, já jsem Pelyněk, já jsem ničitel vodou. V předpotopním věku člověk hřešil a špatně zacházel s Tvým lidem, a tak jsem celý svět proměnil ve vodní kouli. Já dnes ráno spláchnu Babylón z mapy. Dovol mi sestoupit.“

267 „Já vím, že bys to mohl udělat, Pelyňku, ty jsi věrný anděl, víš, ale nemůžu tě nechat jít, tohle je můj úkol. Já tam sestoupím sám.“

„Viděli jste je tam?“

268 „Sledoval jsem je celou noc. Slyšel jsem jejich modlitební shromáždění. Vidím, jak se postavili za mé Slovo. Budu tam včas.“ Ó! Vidím Ho, jak se postavil a Jeho královské roucho padá, takto, a řekl: „Pojďte sem, východní, severní, jižní a západní větře. Stoupni si tamhle pod to bouřkové mračno, dnes ráno pojedu na tobě jako na voze. Sestoupím dolů do Babylónu, změním scénu.“ Ó, bratře, byl tam přesně načas!

269 Jeho oko spočívá na vrabci a já vím, že mě sleduje. On mě dnes večer stále pozoruje, sleduje mě. Dívá se i na tebe. Sleduje, jestli obstojíme, nebo neobstojíme, jaká rozhodnutí uděláme, jestli zůstaneme věrní Slovu, nebo se od něj vzdálíme. Je později, než si myslíte.

1. Mojžíšova 32:24

270 Jákob se na cestě domů, když byl inspirován, že se má vrátit domů; jeho bratr mu šel naproti. Ó, ale jedné noci zápasil s Bohem. Měl strach se setkat se svým bratrem, ale příštího rána byl nebojácným, ač kulhavým knížetem. „Já nepotřebuji Ezaua ani jeho armádu, ani jedno ani druhé,“ Bůh vešel na scénu. Vidíte, dělá to zvláštním způsobem.

Jan 10:37

271 Odmítnutý Ježíš, poté, co byl potvrzen jako Syn Boží, řekl: „Jestli nedělám skutky svého Otce, nevěřte mi.“ On byl tím světlem dne (stále je světlem!), vstoupil na scénu. A lidé, dokud mohl... chléb, ryby a chleby — tak šli za Ním. Ale když jim začal mluvit pravdu Slova, to je rozdělilo, měli své vlastní tradice, kterých se drželi. Bylo to v rozporu, ale víte, že se přesně řídil Písmem. Ale zaslepené oči světa to neviděly; nevidí to ani teď, ani v žádném jiném věku, myslím tím celkově. Co se stalo? Vypadalo to, že byl poražen.

272 Všimněte si, že od této chvíle Ho Jeho popularita opustila. Kdy? Když jim začal kázat Slovo. Když mohl chodit se zástupy a pořádat uzdravovací bohoslužby a kampaně, tak Ho všichni chtěli. „Ó, rabi, přijď sem! A, rabi, pojd' sem!“ Ale když začal se svým učením: „Ó, Tvé učení obtěžuje naše lidi.“ Ó, propánakrále! „Já Tě už nikdy nemohu mít, rabíne, ve své církvi, protože mateš naše lidi, Tvé učení je v rozporu s tím, čemu věříme.“ To se nezměnilo. Není to tak. „Nechceme tě, rabíne!“ Ačkoliv byl potvrzen, dokázán Písmem, kdo byl, přesto tomu nemohli uvěřit.

273 Nakonec pokračoval až do poslední chvíle, kdy si satan řekl: „A teď Ho mám,“ a ukřižoval Ho na kříži. *Šlo to s Ním čím dál tím více z kopce, níž a níž, až nakonec mysleli, že Ho mají, uložili Ho do hrobu. Ale tehdy vstoupil na scénu Bůh. Vstal z hrobu! Proč?*

2. Timoteovi 1:15; 2. Timoteovi 4:10, 16

274 Totéž řekl Pavel: „Vše... Démas mě opustil. Všichni mě opustili kvůli Slovu.“ Nevěřím tomu, že Démas chodil do nočních klubů a podobně. Ale Démas chtěl odejít, Démas byl bohatý člověk. On chtěl jít s tou populární skupinou, a tak šel tam, kam šli všichni ostatní. A pak Pavel řekl: „Všichni mě opustili.“ Proč? Jeho služba se blížila k vrcholovému kamenu, blížila se ke konci.

Skutky 7:58; Skutky 8:1; Skutky 21:10, 11, 13

275 Jeho touhou bylo stát se mučedníkem, protože zabil Štěpána, on byl svědkem jeho smrti a schválil ji. Chtěl zemřít. Když... Agabus, ten významný prorok, stál vedle něj a řekl mu, aby nechodil do Jeruzaléma. Pavel řekl: „Já vím, že tam nemám jít. Ale já jsem ochoten nejen jít, jít do Jeruzaléma spoutaný v řetězech, ale jsem připraven jít a zemřít pro Pána Ježíše!“ Co to bylo? Zpečetil svoji službu.

Zachariáš 14:7

276 Ó, církvi živého Boha, mohli bychom si povídat celou noc. Jak my zpečetíme naše poselství? Jak to uděláme? Bože, pomoz nám vzít toto Slovo a statečně stát. Dovol mi zemřít ve Slově; žít v tom Slově, zemřít při tom Slově. Rozptyl více to světlo, neboť bude světlo v čase večera. Jsme v této hodině, přátelé. Věřme tomu, když skláníme naše hlavy.

277 Nejprve se chci omluvit, že jsem vás držel celý ten čas, právě dvě hodiny, myslím, že přesně hodinu a třičtvrtě. Doufám, že vás nic z toho nezranilo. Nenechte se urazit. Tudíž, jestli je to v našem... jestli je to v našem srdci a v naší duši, tak se my sami mýlíme, když my, kazatelé, pouze mluvíme takové věci, moji bratři, kteří jste zde, tito muži naplnění Duchem svatým. Rozumíte?

278 Když jsem byl spasen a řekl jsem mému baptistickému pastrovi, že jsem přijal Ducha svatého a všechny tyhle věci, tyhle... a anděl Páně mi řekl, co mám dělat, řekl: „Billy, tys asi musel mít noční můru.“

Řekl jsem: „Doktore Davisi, viděl jsem anděla.“

279 On řekl: „Ach, to je nesmysl.“ Řekl: „To je z ďábla.“ Vidíte? Ó, jak mě to zranilo! A řekl: „Ty mi chceš říct, že budeš kázat králům a mocnářům?“

Odpověděl jsem: „To je to, co řekl.“

Namítl: „Se vzděláním ze sedmé třídy?“

Řekl jsem: „Tak to řekl.“

280 Zeptal se: „Kdo myslíš, že tě bude poslouchat? Jít kázat o Božském uzdravování v takovémto dnu, jako je tento, když máme takový skvělý medicínský výzkum a tak dále?“

Řekl jsem: „Nezáleží mi na tom, kolik Goliášů tam stojí.“

Řekl: „Kdo si myslíš, že tě bude poslouchat?“

281 Řekl jsem: „Pokud mě Bůh posílá, určitě se najde někdo, kdo mě bude poslouchat.“

282 Tehdy jsem o vás lidech nevěděl. A když jsem k vám přišel, zapadl jsem mezi vás. Mám vás rád. Miluji vás. Miluji své bratry, pastory. Myslíte si, že by presbyterián, metodista nebo luterán takhle otevřeli své církve, jak to udělal dnes večer pro nás tento bratr; abychom se tu mohli usadit a kázat takové poselství? Ne, přátelé, vůbec ne! Toto jsou stateční muži, kteří věří v pravdu. Teď se s nimi shodněte na Slově a držte se dál od věcí tohoto světa.

1. Korintským 11:5

283 Sestry, nechte si narůst vlasy. Oblékněte si šaty, pěkné a úhledné. Styďte se! Smyjte si ten make-up z obličeje. Rozumíte? V Písmě máte více proti líčení, než abyste si stříhaly vlasy. To je pravda. Nedělejte to. Nedělejte to. Bible říká, že je to pro ženu hanebná věc, když to dělá. Vlasy jsou její chloubou. Teď namítnete: „Tohle je maličkost.“ Dobře tedy, vyřešme ty malé věci a potom můžeme mluvit o velkých věcech. Začneme správně.

284 Tak tedy, bratři. Ó! Dovolte mi, abych mužům řekl jednu věc. Pane, můj bratře, jestli dovolíš své manželce udělat takovou věc, stydím se za tebe, že tvrdíš, že jsi muž naplněný Duchem. Měl by ses stydět, jestliže necháš svoji manželku takto vyjít na ulici.

Matouš 5:28

285 A ty jsi tak sexy oblečená a podobně, a přitom víš, že Bible říká, Ježíš řekl: „Každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil.“

286 Můžeš namítnout: „No, počkej na okamžik, bratře, já jsem nevinná!“ Věřím tomu také, že ty, moje sestro, jsi nevinná, co se týče toho přirozeného aktu. Ale když se předvádíš, a hříšník se na tebe podívá a ty ses takto představila, kdo je vinen? Ty, protože ses takhle prezentovala. Když se pak ve dni soudu bude muset ten hříšník zodpovídat z cizoložství, s kým se ho ve svém srdci dopustil? S tebou! Proč? Protože ty ses tak předvedla. To je prostě pravda.

287 Nechtěla bys, nechceš, sestro, prosím, v Ježíšově jménu. Mohu vás, jako váš bratr, poprosit, abyste se napravily?

288 Bratře, styď se, že takhle spravuješ svůj dům, dej se dohromady. Mám v tobě lepší naději jako v muži.

289 Pastoři, kteří nechávají přicházet lidi, přijímáte je za diákoný, a tak dále, aby vykonávali svou práci, zatímco žijí s dvěma nebo třemi ženami, a podobně, nestydíte se, kazatelé? Nestydíte se za takové věci? A přijímáte je za členy, ačkoliv si klidně žijí v cizoložství, kouří cigarety a dělají všechno možné, a nikdy se o tom z pódia ani nezmíníte. Styďte

se! Modlím se za tebe, bratře.

290 Bůh vám požehnej. Děkuji vám za vaši trpělivost a strpení se mnou. No, pozastavuji se...

291 Přišlo večerní světlo, večerní světlo je tady, zpět ke Slovu.

292 A teď se skloněnými hlavami, se skloněnými srdci, si položte tuto otázku: „Jsem na výši tohoto Slova? Odpovídám?“

293 Moje modlitba z pódia zní: „Ó, Bože, odřízni ode mě všechno, co se Ti nelíbí. Ó, Bože, vezmi to ode mne.“ Jsme tady, přímo na konci cesty.

294 Dobře, byli byste natolik upřímní, abyste zvedli ruce a řekli: „Bože, odřízni ode mě všechno, co se Ti nelíbí. Vytvoříš mě, Pane, zformuješ mě a přetvoříš mě?“ Pán vám požehnej.

295 Jestli je tu někdo, kdo není v pořádku a je hříšník, a kdo sem byl dnes večer přiveden a nikdy nepřijal Krista jako Spasitele; nebo nějaký odpadlík, nebo něco podobného, a chce se vrátit, jste zváni, abyste se postavili sem k oltáři. Pokud věříte, že Bůh slyší mé modlitby za nemocné, věřím, že mě vyslyší. A my dva společně, když vložíme svou víru v oběť Ježíše Krista, Božího Syna, a budeme se modlit, věřím, že Bůh nás vyslyší. Jste zváni, abyste přišli a postavili se k modlitbě.

296 Nyní, náš nebeský Otče, Ti předáváme do rukou toto publikum, tato nesouvislá slova, která byla zdoluhavá, Pane. Dokonce mnozí byli unavení a vyčerpaní a odešli domů a možná se někteří cítili trochu špatně, a Pane, já prostě nedokážu říct, kdo všechno zůstal v obecnstvu po celou dobu. A koneckonců, Otče, je to Tvé Slovo a Ty znáš mé srdce. Takže... a já jsem... běda mi, kdybych to nedělal. A já to musím udělat, Pane. A tak se teď modlím, aby lidé, kteří mají pochopení pro Slovo, jasně porozuměli, a jsem si jist, že ti, které jsi povolal do života, porozumějí, že se tady nejedná o nic na světě, než o srdce plné lásky k Bohu a k Jeho církvi, že o tyto věci úpěnlivě prosím.

Zidům 12:5

297 Otče, prakticky každá ruka tady byla zvednuta k obřezání, aby byla odřata každá neobřízka, která tam nepatří. Bože, pomoz nám všem. Já tu stojím přímo s nimi, Pane. Jsem jedním z nich, vyhlížím příchod onoho radostného dne Milénia, kdy hřích a hanba budou navždy zničeny. A, Otče, dokud jsme na tomto světě, víme, že těmto věcem podléháme. Podléháme chybám, podléháme hříchu, stále chodíme a nechceme tyto věci dělat. Jak říká Bible: „Neklesej na mysli, když jsi kárán.“ Ale já prosím, Otče, aby mě kárání Slovem zrovna tak tvrdě ořezalo jako všechny ostatní. A já prosím, Otče, aby to tak pochopili.

298 Prosím, abys jim nyní požehnal. A kéž by to, jak jsme se modlili předtím, Pane, věděli a dávali pozor na to, o co prosíme, protože se nechceme modlit nesprávně, nechceme prosit o něco, co je jen prázdným slovem, protože mluvíme s Tebou.

299 Prosím Tě, abys požehnal našemu malému bratrovi, který mi dnes večer otevřel dveře. Prosím o požehnání pro jeho církev, a aby každý z jeho členů, Pane, jenom... ať toto místo je majákem, místem, kam proudí Boží dary a kde všechno probíhá hladce.

300 Požehnej všem kazatelům, kteří tu sedí, jejich církvím. A kéž by došlo k takovému otřesu, nebo šumu v moruši, kdy Duch Boží projde Phoenixem a přivede církev ke společenství a k velkému probuzení, že kazatelé nebudou moci kázat, pro slávu Boží; ale když se svatí brzy odpoledne sejdou, křik a modlitby a svědectví a poselství, prostě opravdové vylití Ducha, kdy celé město bude přitahováno, aby přišlo a poslouchalo. Vyslyš teď.

301 Uzdrav nemocné v našem středu, Pane. Dej jim božské vysvobození, Otče, skrze jméno Ježíše Krista.

302 Nyní, se skloněnými hlavami, pokud je tu někdo, kdo si přeje postavit se kolem oltáře, a zatímco budeme mít skloněné hlavy, budeme si jen pobroukávat krátkou píseň, tu starou, dobrou, evangelikální píseň. A chceme si ji broukat. A až to uděláme, a pokud je tu někdo, kdo si přeje, abychom se za vás pomodlili, abyste získali hlubší prožití, přijali Ducha svatého, nebo jste spaseni a ještě jste nebyli posvěceni, nebo cokoliv jiného, rádi to uděláme, zatímco si budeme broukat tuto píseň, „Miluji Ho“. A pokud Ho milujete, respektujme teď jeho Slovo.

*Miluji Jej, miluji Jej,
neboť On dřív miloval mne,
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

303 Zatímco přicházíte, chci, aby každý z nich zaujal své místo. Dobře, sestro.

*... Miluji Jej, miluji Jej,
neboť On... (Pojďte teď sem, kolem oltáře, vy,
kteří sem chcete přijít.)
... a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

304 Proč některé z vás, sestry s krátkými vlasy, nepřijdou sem nahoru a nedají slib Bohu? Chcete, abych vám to přečetl z Bible? Dobře. Proč nepřijdete a neřeknete: „Pane, chci být ve všem v pořádku a chci začít správně. Chci se dostat na správnou cestu a zůstat na ní. Dnes večer Ti slibuji, Pane. Od této chvíle ony budou růst.“

305 Bible říká, že je hanba, když má muž dlouhé vlasy, vypadá jako žena. Bůh uzavřel dvě smlouvy, jednu s Adamem a druhou s Evou. Oblékl je odlišně. Jsou úplně jiní. Vždycky byli jiní. Skrze celou Bibli jsou hned dvě smlouvy. Rád bych někdy večer o tom kázal, o té dvojí smlouvě, ukázal vám, jaký je v ní rozdíl. Ó, je to ohromné. Je to dokonce i v případě vašeho manželství a rozvodu, kdybyste jen znali pravdu o tom, vyřešilo by to celou záležitost. Je to tak. Dobře, teď znovu, když už jsme si jistí. Pojď, nechceš?

*... miluji Její... (Potřebujete Ducha svatého?
Přijďte sem nahoru a postavte se.)
neboť On dřív miloval mne,
a...*

Chcete s Ním chodit blíž? Pojďte sem a slibte Mu to, postavte se k Němu a dodržte to. Nebude to k ničemu dobré, když uděláte slib a nedodržíte ho.

Na Golgotě On...

Můžete přijít a složit slib, Bůh ho musí naplnit. Stačí, když se budete držet svého slibu.

306 Chci teď požádat své sloužící bratry, jestli by nesešli sem dolů, nepostavili se přímo kolem těchto vzácných lidí, zatímco se tady budeme modlit, a nepromluvili by ke každému z nich, nezeptali by se na jejich potřeby, když jsme tady.

307 Všichni buďte tak uctíví, jak jen můžete být. No, Bůh vás uctí, jen buďte opravdu uctíví, dokud se tato modlitba neuskuteční. Můžete teď přijít přímo sem, tady okolo nahoru a postavit se za tyto lidi, kteří zde stojí a čekají na modlitbu.

... na Golgotě...

308 A teď ještě jednou, zatímco se po obou stranách shromažďují kazatelé.

Miluji Jež...

Velice rád vidím služebníky z různých organizací, teď všichni společně; to je pod krví.

*Neboť On dřív miloval mne,
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

309 Přistupte teď, bratři, přímo k té osobě, u které stojíte, položte na ní ruku a zeptejte se jí, co si přeje od Boha. Není to nádherný čas? Víte, když to vidím, podívejte se sem, kazatelé z různých církví, jak tu stojí spolu. Sestry, které ležely na těch polních lůžkách, povstaly, jsou pryč. Chvála Pánu. Jsem tak vděčný za to, jak tu stojíme ve jménu Páně.

310 No, ať všichni posluchači skloní hlavy. Každý z vás teď ve svém srdci promluvte k Bohu, jako byste mluvili se mnou, jako kdybyste přišli a řekli: „Bratře Branhame, já...“ pokud jste udělali něco špatného, řekněte: „Je mi líto, bratře Branhame, udělal jsem tohle, odpustíš mi to? Slibuji ti, bratře Branhame, už to nikdy vůči tobě neudělám.“ Teď jen zaměňte mé jméno za jméno Pána Ježíše Krista.

311 A pokud potřebujete uzdravení, jako kdybyste přišli a řekli: „Bratře Branhame, jsem na mizině, já jsem ještě dnes nevečeřel a vím, že kdybys měl dolar, tak bys mi ho dal.“ No, podívejte, vy nemusíte Bohu říkat: „Kdybys měl uzdravující moc.“ On ji má, rozumíte. Mně bys musel říct: „Jestli ji máš.“ Ale jemu nemusíte říkat: „Jestli ji máš.“ On ji má! Rozumíte? Tudíž řeknete: „Bratře Branhame, dal bys mi dolar? Potřebuji něco k jídlu.“ Proč, samozřejmě, že bych dal, však víte. Kdybych to měl, dal bych ti to, kdykoliv. Kdybych to neudělal, měl bych hrozné srdce. A já, když jsem krutý, hříšný člověk, a byl bych tak dobrosrdečný k někomu, jako jsi ty, jaký je potom Bůh?

Matouš 7:9-11; Lukáš 11:11, 13

312 „Jestliže vy, kteří jste zlí, umíte dávat dobré dary, čím spíše dá váš nebeský Otec Ducha těm, kdo o Něj prosí.“

„Kdybyste prosili o rybu, dal by vám hada? Kdybyste prosili o chleba, dal by vám kámen?“ Jistěže ne!

313 Kdybyste Ho jen takhle požádali s vírou a věřili v to, dostali byste

to od Něj miliónkrát rychleji než ode mne. A vy víte, že bych vám pomohl, udělal bych všechno, co bych mohl. Každý z těchto bratří by vytáhl z kapsy každý halíř, abychom vám pomohli. Udělali bychom všechno, co by bylo v našich silách. Ale tohle je něco, čemu musíš věřit vírou.

314 Věřte teď, že to obdržíte, zatímco my se modlíme a vy se modlíte a publikum se modlí, a já věřím, že Bůh sestoupí a poctí naši modlitbu. A v okamžiku, kdy pocítíte, že to máte, že Bůh odpovídá na vaši modlitbu, pak jste uzavřeli smlouvu: „Pane, udělal jsem chybu, už to nebudu dělat. Zvedám svoji ruku a slibuji Ti, že už to nikdy neudělám.“ Bůh tě vezme za slovo. A vy tomu pouze takto věřte a bude po všem. Pak jenom zvedněte ruce a poděkujte Mu: „Pane, dal jsem Ti slib. A já vím, že je Tvůj a že jsi slíbil, že ho vyslyšíš, a Ty nemůžeš selhat.“

Žalm 2:1; Skutky 4:25

315 Nebeský Otče, my, Tvoji služebníci, stojíme nad touto skupinou, která přišla a potřebuje v této chvíli Tvého požehnání a Tvé pozornosti. Otče, oni jsou trofeje tohoto poselství světla večerního času. Mnozí z nich, Pane, to vyznávají. Někteří z nich jsou v zoufalé nouzi. Já prosím, Bože, v Ježíšově jménu, aby ses od nikoho z nich neodvracel, protože dodržíš své Slovo. Připomínám Ti Tvé Slovo, Pane, jak to udělal Petr a učedníci, když se modlili ve Skutcích 4, oni řekli: „Pane, pamatuj na Slovo! Proč pohané zuří a lidé vymýšlejí marnosti?“

Jan 5:24; Jan 6:37, 40, 47

316 Nyní, Otče, přinášíme Tvé Slovo. Ty jsi řekl: „Kdo věří ve mne, má život věčný. Kdo přichází ke mně, toho nikdy nevyvrhnu ven. Kdo slyší má Slova a věří v toho, který mě poslal, má život věčný a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“

Příslví 28:13

317 Ó, přednesme Bohu naše prosby a On nám odpoví. On je hojně... „Ten, kdo vyzná své hříchy, tomu bude odpuštěno. Ten, kdo svůj hřích přikrývá, tomu se nepovede dobře.“ A my vyznáváme svá provinění, já vyznávám lidská provinění, vyznávám svá vlastní provinění. Prosím o milost. Prosím o uzdravení. Prosím o slitování. Prosím Tě, Pane, abys právě teď vylil Ducha svatého na tyto očekávající lidi, aby se jejich životy změnily v té Boží formě a byly formovány k obrazu Božího Syna, aby Duch, který Ho oživil, vstoupil do jejich těla a učinil je Božími syny a dcerami. Dej to, Pane.

318 Věříme, že jsi přítomný. Věříme, že dodržíš své Slovo. Věříme, že poctíš úsilí tohoto Slova. Nyní sešli tato požehnání na tyto lidi, kteří čekají na Tvou přítomnost, abys je navštívil zde u oltáře, v Ježíšově

jménu.

319 Tedy, pokud věříte, věřte, že jste přijali, zvedněte ruku k Bohu. Přijímáte-li to jako modlitbu víry a svůj slib, jak se teď obrácíte k Bohu, zvedněte ruce.

320 Ať se všichni posluchači postaví. Všichni stojící, kdo chtějí Bohu složit slib, ať teď řeknou: „Já tomu věřím. Přijímám to. Věřím tomu.“

321 Ted' zvedněte ruce a vzdejte Mu chválu, a to vše pomine. Sláva Bohu! Děkujeme Ti, Pane Ježíši, za Tvoji dobrotu a milosrdenství a za všechno, co jsi pro nás udělal, Pane. Vzdáváme Ti chválu skrze Ježíše Krista.

